

kol'kor kapljic, tol'ko let

Izdal in založil:
Tabor slovenskih pevskih zborov
Šentvid pri Stični

Uredil:
Ilija Bregar

Fotografije:
Dokumentacija Tabora, Janez Eržen in
Andrej Agnič

Oblikovanje:
Mihael Klep
Božo Zlatečan

Tisk:
Grafika Zlatečan d.o.o.

Naklada:
1000 izvodov

POJO NAJ LJUDLJE

**štirideseti tabor
slovenskih pevskih zborov
kronika taborov**

Šentvid pri Stični, junij 2009

UPRAVNI ODBOR TABORA SLOVENSКИH PEVSKIИ ZBOROV

Predsednik

Jernej Lampret

Podpredsednik

Franjo Čuček

Tajnica

Anica Volkar

Blagajnik

Jožica Obolnar,

Stanka Sadar

Člani, predsedniki komisij

Stane Peček, programska komisija

Jože Kastelic, tehnična komisija

Anton Medved, finančno-gospodarska komisija

Ilija Bregar, informativno-propagandna komisija

Dušān Rovānšek, komisija za organiziranost ponudbe

Maks Jerin, komisija za ureditev kraja

Člani po funkciji

Igor Teršar, JSKD

Mihaela Jagodic, JSKD

Barbara Rigler, JSKD

Člani upravnega odbora

Mimi Anžlovar, Matjaž Bavdež, Stojan Dremelj, Karel Hribar, Janez Kastelic,
Andrej Klemenčič, Jože Košak, Marjan Kotar, Anton Linec, Stane Peček,

Bilo je leta 1970. Slovenski oktet, tedaj že mednarodno uveljavljen, je praznoval dvajsetletnico delovanja. Predlagal in vztrajal sem, da oktet to obletnico proslavi v Šentvidu pri Stični, kjer je leta 1951 imel svoj prvi javni nastop. Ko sem oktetovce prepričal, da je moj predlog dober in pošten, sem šel v Šentvid najprej k Rudiju Smoliču starejšemu, ki je bil tedaj predsednik Kulturnega društva. Šla sva k Videniču, ravnatelju šole in skupaj smo sklenili, da bo koncert v avli šole in da bi bilo dobro, če bi še kaj zraven naredili. Pa smo se zmenili: zapojejo naj tudi domači zbori, moški in ženski ter mladinski in pionirski. Šel sem tudi k Stanetu Kavčiču, tedanjemu predsedniku slovenske vlade in ga vprašal, če bi prevzel pokroviteljstvo. Takoj je privolil. Šentviške zборе je bilo potrebno enotno obleči – blejske Vezenine so dale blago za ženske bluže, v Rašici so jih sešili, Dekorativna in Tekstilindus sta oblekla moški zbor ter mladinskega in pionirskega, pomagali pa so še Žito, Metalka in Slovenijavino ter šentviški mizarji. Stvar je zelo lepo uspela in tedanji predsednik občinske SZDL Janez Lesjak je po končanem programu rekel: »To je pa tako lepo, da moramo nadaljevati!«

Tako se je ob dvajsetem taboru pevskih zborov v Šentvidu pri Stični spominjal njihovega začetka tedanji pevec Slovenskega okteta, sicer pa domačin Tone Kozlevčar, ki je za konec še pribil: »Mislim, da je prav uspela prva prireditve »kriva« za vse dosedanje tabor...« Če bi bil Kozlevčar še živ, bi ob štirideseti ponovitvi tabora to misel lahko ponovil brez strahu, da bi se kaj motil – tako kot tedaj še danes drži!

Čeprav so današnje družbenoekonomske razmere bistveno drugačne od tistih, ki so veljale pred dvajsetimi in več leti, se pri organizaciji edinstvenega pevskega druženja na svetu ni kaj dosti spremenilo. Na eni strani so številni prostovoljci, ki pri organizaciji taborov pomagajo preprosto zato, ker imajo petje radi, na drugi pevci, ki jim ljubezen do slovenske pesmi pomeni več kot zgolj poslušanje, vmes pa so sponzorji, ki kljub vsakdanjim težavam še zmeraj najdejo kakšen sold tudi za ubrano slovensko petje. Zapisalo se je »edinstvenega pevskega druženja na svetu«, kar morda ni čisto res (spomnimo se na Talin), toda mnenje, ki ga je ob 38. taboru izrazil mojster taktirke Igor Švara, ki na zaključni prireditvi tabora nepretrgoma dirigira že od leta 1994, edinstvenost te prireditve v marsičem potrjuje. Takole je rekel: »Tabor je največja zborovska manifestacija, ki je sploh možna in glede na to, koliko nas je in kaj skupaj spravimo, smo številka ena na svetu!«

V štiridesetih letih se je v Šentvidu zvrstilo impozantno število zborov, zborovodij in pevcev, toda natančnih števil nihče ne pozna. Če lahko z dokajšnjo zanesljivostjo zapišemo, da se je v teh letih na taborih zvrstilo 910 zborovodij, za zборе tega ni možno. Vzrok je preprost; veliko zborov se je preimenovalo in tako je kar nekaj takih, ki so pred leti prihajali v Šentvid pod enim, zdaj pa pod drugim imenom. Pa vendar, tabor-ska evidenca vsebuje 842 imen. Še več težav je s številom pevcev. Zbor jih prijavi denimo 20, pride jih nekaj manj, kdaj pa kdaj morda tudi več. Preštevanje na kraju samem ni možno, zato se sprijaznimo z oceno, da jih

je na šentviških stopnicah prepevalo več kot dvajset tisoč. Poleg domačih so v Šentvidu v teh letih našli tudi 42 zamejskih ali izseljenskih zborov in pevskih skupin s Hrvaške, Madžarske, Švedske, iz Italije, Avstrije, BiH, Srbije, Francije, Nemčije in Argentine, ki so skupaj premogli okoli šesto pevk in pevcev. V tej številki pa niso zajeti tuji zbori iz šestnajstih držav EU, ki so leta 2008 ob zaključku slovenskega predsedovanja EU na 39. taboru v slovenščini prepevali slovenske pesmi.

Ilija Bregar

Redko katera kulturna ali umetnostna zvrst s svojo močjo tako pritegne vedno nove generacije po vsem svetu, kot prav zborovsko petje. Pri Slovencih pa ima zborovsko petje še poseben pomen, saj poleg glasbenega ustvarjanja in poustvarjanja nosi v sebi še pomembno združevalno noto.

V Sloveniji deluje skoraj 2.600 raznovrstnih pevskih društev in skupin s 70.000 člani, kar pomeni, da je zborovsko petje resnično živa ustvarjalna veja, ki po eni strani veliko prispeva k družbeni kohezivnosti, po drugi pa z vrhunsko kakovostjo utrjuje ugled naši ustvarjalcev po svetu. Med dogodki, ki jih lahko še kako upravičeno poimenujemo kar za praznik slovenske pesmi, je prav gotovo Tabor pevskih zborov v Šentvidu.

Čeprav je s pevskim darom obdarjen skoraj vsak izmed nas, pa brez izobraževanja, razvijanja interesa za globlje spoznavanje zborovske umetnosti, brez večletnega delovanja v zborovskem kolektivu, ki ga usmerja pedagoško in umetniško vrhunsko usposobljen zborovodja, ne bomo doživeli zborovske pevske izkušnje v vsej njeni polnosti.

Pevski Tabor v Šentvidu si je pred štiridesetimi leti zastavil prav te cilje, kultivirati interes za pesem, spodbujati druženje, občutek za skupnost in navezovati glasbene in prijateljske vezi z drugimi zbori iz Slovenije in Zamejstva.

Spomnimo, da je tabor nastal na pobudo Toneta Kozlevčarja, člana Slovenskega ok-

teta, ki je bil v Šentvidu doma in je ob 20-letnici slovenskega okteta priredil slavnostni koncert. Da pa bi bil dogodek ob 20-letnici še bolj slovesen je Kozlevčar k praznovanju povabil še štiri zборе iz Šentvida; ženskega, moškega, mladinskega in pionirskega. In tako se je rodil tabor slovenskih pevskih zborov.

Bogdan Pogačnik je na prvem taboru dejal: »Pomen zborovskega petja je večji, kot se zdi na prvi pogled, poslanstvo pa globlje in širše, kar presega krajevne okvire in kot del kulture postaja praznik našega delovnika«. Verjetno je prav v teh besedah skrivnost, stremeti vedno k višjim ciljem, za katere se zdi, da morda celo presegajo naše zmožnosti, pa vendar so s trdim delom in močno voljo dosegljivi.

Iskanje novosti, utiranje novih poti, načinov dela in oblikovanja zborovskih stvaritev ob spoštovanju preteklosti in tradicije je najbolj značilno za tabor slovenskih pevskih zborov v Šentvidu. Najboljše kar v zborovstvu premoremo pa se vsaki dve leti predstavi v Mariboru na nacionalnem tekmovanju Naša pesem in mednarodnem tekmovanju za veliko nagrado Evrope.

Prepričan sem, da bo Tabor slovenskih pevskih zborov nadaljeval svoje poslanstvo, ki ga vsi izredno cenimo, pa čeprav morda ni vselej deležna podpore, ki bi si jo zaslužila.

V Javnem skladu RS za kulturne dejavnosti ji bomo prav gotovo stali ob strani, kolikor je to le mogoče.

Ob koncu mi dovolite, da še enkrat iskreno čestitati vsem, ki so pripomogli pri organizaciji tega srečanja, vam spoštovane pevke in pevci pa obilo veselja ob slovenski pesmi na letošnjem jubilejnem taboru.

mag. Igor Teršar,
direktor JSKD

Spoštovani prijatelji Šentvida in zborovskega petja!

Štiri desetletja smo že skupaj, mnogo izmed vas je komaj mutiralo, danes imate že izostren glas, ki vas je ob vsakem nastopu v Šentvidu potrjeval, da je prav, da povzdignemo pesem in ji damo ceno. Mladostniška leta so za nami, smo zreli, izkušeni in dograjujemo vse tisto, kar z nami prinaša tudi naša organiziranost, najsi bo na državnem nivoju ali v naših lokalnih društvih.

Lepo je graditi na dosežkih nepozabnih ljudi, ki so v vaših zborih, spoštovani pevci, dajali pridih ljudskosti in hkrati tudi z umetniško vrednostjo iskali svoj motiv po boljšem in dragocenejšem. K njim so stopili ljudje, ki jim je profesionalna pot kazala življenjsko opredelitev glasbenika – umetnika. Spomnimo se imen kot so naši zborovodje, operni pevci in ne nazadnje publicisti in novinarji, ki so znali vam pevcem tlakovati pot do močnega odra.

Pred štiridesetimi leti so dejali, naj bo naše srečanje tabor, saj slovenska pesem ni nikoli preveč cenjena, da ne bi bilo potrebno poiskati ob izzivih politike in stroke še boljše okoliščine za pošteno delo in poglobljati spoštovanje pravih vrednot. Če se ozremo nazaj v davne taborske čase, ko se je začela krepiti narodna in državljanska prepoznavnost nas Slovencev, je bila tudi pesem vzvod za naše domoljubje in samopodobo. Burna zgodovina zadnjih desetletij nas je spet uradno pripeljala v Evropo, kjer so zgodovinski tabori še kako dobrodošli v prepričevanju, da mejam navkljub naš narod je tukaj in zdaj. Zato je ime tabora pregloboko ukoreninjeno, da bi ga smeli spreminjati. Tudi naš tradicionalni zamejski koncert na predvečer

osrednje prireditve lahko s svojim imenom vzneta dvom in dileme o poimenovanju. Slovenci, naj si bo na severu ali jugu, na vzhodu ali zahodu, cenijo materin jezik, še bolj ob zapostavljanju, zato se tudi ob padcu nekatereh mej lahko zgledujejo po obdobju njihovih prednikov, ki so kot zamejci storili vse, da so ohranili svoj jezik, zlasti še v slovenski pesmi. Prav zaradi naših tradicij in za spomin na tiste svinčene dni naj beseda zamejci ne tone v pozabo.

Spoštovane pevke in pevci. Spet smo tukaj, kjer skupaj oblikujemo program ob pomoči strokovnjakov in zanesenjakov, pri vas v vašem zboru in pri nas v organizacijskem odboru. Zato bi se rad zahvalil vsem tistim, ki jih ne vidimo, pa se vendar čutimo, in tistim, ki tudi institucionalno zaokrožajo naš skupni program, saj sta profesionalizem in amaterstvo popolna le takrat, kadar se prepleta in nadgrajujeta.

Vaše pevsko društvo, ki je odprto v Javni sklad republike Slovenije s posameznimi izpostavami in eminentnimi strokovnjaki, ki čutijo odgovornost do velike pevske družine, daje največ. Velika pevska družina, ki ji pripadamo, prihaja v naš Šentvid pri Stični, kjer svoje dodajo še gostoljubni krajan. Nobena politična opcija nas v takem prodornem delu ne more obiti niti nas podceniti. Ob vsem tem nam ostane še vedno to, kar nas je in nas bo združevalo: slovenska pesem, avtonomnost in dobra volja.

V času gospodarskih težav moramo vzpodbuditi kulturni nivo do te mere, da bomo kljub pomanjkanju sredstev še vedno znali oblikovati društveni program in s pesmijo, ki nas je že tolikokrat vzpodbudila, usmerjati razvoj kulture in splošne blaginje. Kultura naj bo še naprej gonilo gospodarskega razvoja.

Spoštovani pevci, kljub težavam v organizaciji si vsi skupaj zagotavljamo bodočnost, saj smo organizatorji in oblikovalci našega tabora mi vsi.

Predsednik Upravnega odbora Tabora
Jernej Lampret

Plaketa Tabora za Jerneja Lampreta

Plaketa tabora slovenskih pevskih zborov je najvišje priznanje Tabora. Ob jubilejih jo upravni odbor podeljuje najbolj zaslužnim sodelavcem. Vrednost plakete je med drugim mogoče oceniti z dejstvom, da je letošnji dobitnik, g. Jernej Lampret, prejema za sedemnajst let krmarjenja največje pevske prireditve v Sloveniji in daleč na okrog. In največji argument za obrazložitev priznanja: Tabor slovenskih pevskih zborov živi!

Misli izkoristijo priložnost in uidejo nazaj. Zraven sem od tretjega Tabora. Najprej z zborom, potem odkrijejo (kdo ve po kakšnih znamenjih), da mi bo v čast, če mi še kaj pripnejo. Za začetek Jože Krištof prinese kakšnih 500 spominskih značk, ki jih je treba prodati. Potem me Peter Šošarič določi v propagandno komisijo, nato me Janez Lesjak... in tako naprej. Na desetem Taboru mi Radovan Gobec (moj profesor zborovodstva in dirigiranja) zaupa dirigirati Internacionalo. Nekaj tisoč pevcev, godba in jaz, z izkušnjami pri otroških, mladinskih in običajnih vaških zborih. Po izvedbi mi seže v roke znameniti basist Miroslav Čangalović: »Najbolj mogočna izvedba, ki sem jo kdaj slišal!«
To doživiš le enkrat!

Stojimo na slavnostni tribuni sredi Šentvida. Povorka se je pravkar pričela. Godba, zastave in prapori, za njimi jezdec domačega konjeniškega društva, nato kot na olimpijadi: pevski zbor za pevskim zborom, tisoče pevk in pevcev. Komentatorka predstavlja zbore: pevski zbor iz Prekmurja, Dolenjske, Štajerske, Koroške, Primorske... iz vse Slovenije in zamejstva.

Iskrivemu vrancu iz konjeniškega društva pa vse skupaj očitno ne pomeni kaj dosti, kajti

ravno pred tribuno spusti mogočno konjsko figo. E, jej! Pevke in pevci prestopajo ali obidejo. Pa ne dolgo. Kdo ve kje je tako hitro staknil metlo in smetišnico, profesionalno pospravil fige in se spet vrnil na slavnostno tribuno. Kdo? Svetovno znani basist in član upravnega odbora Tabora Ladko Korošec.

To doživiš le enkrat!

Vreme se je že med dopoldansko vajo nekaj mrgodilo. Pa kaj! Vajeni smo. Če ni peklen-ske vročine, je pač dež. Pevci pa: »Kaj nam pa morejo, če smo veseli!« In tako iz leta v leto, od Tabora do Tabora. Zakaj bi bilo letos drugače!

Pa je bilo. V trenutku, ko se je čez Šentvid vila pevska povorka, udari ujma. Strela, grom, toča! Ne dolgo. Toliko, da je pobralo letino, razbilo veliko streh, prebarvalo na desetine avtomobilov.

Kaj pa povorka? Nekaj tisoč pevk in pevcev? Izginilo je v nedri malega Šentvida pri Stični. Če je nebo pokazalo svoj najgrši obraz, je ta mala vasica pokazala najlepšega. In minuta po ujmi, povorka spet na cesti. Nekdo začne: »Kaj nam pa morejo...«, drugi poprimejo.

To doživiš le enkrat!

Saj res, urednik Ilija Bregar je naročil spis o programu 40. Tabora.

Verjemite: to doživiš le enkrat!

Spomin na moj začetek je meglen, zdi se mi, da sem začel z dirigiranjem moških zborov in da je bil vedno problem s skladbami, ki so bile za Tabor napisane. Pevci in dirigenti smo "plavali", da je bilo grozno! Če je bila vmes kakšna znana in stokrat odpeta skladba, je bil to pravi oddih. Med pevci je bila dobra volja prisotna od začetka do poznega zaključka ob hrani in pijači. To je bil DUH tabora, ki ga začutim še danes, ko stopim pred pevce. Ko sem pred petnajstimi leti postal dirigent vseh zborov, sem razmišljal, kako bi spremenil programski koncept. Pri tem je nedvomno glavno delo opravil zborovodja in predsednik programskega odbora Stane Peček. Težko si zamislim Tabor brez njega, brez njegovega delovnega elana, vedno novih idej, predvsem pa neizmerni priпадnosti Taboru. Pri vsakoletni izbiri programa nas vodi misel na zborovodje in pevce, da se vsaj z majhnim veseljem pripravijo za skupni nastop. Težavnostna stopnja je sicer zelo relativna - za nekatere je ena skladba kmalu prezahtevna, za druge pa prelahka. Za takšno število zborov je zelo težko najti skladbe, ki bodo vsem všeč. Pa vendar smo zadovoljni, če pevci izbrane skladbe vzamejo za svoje in jih prepevajo še kje drugje in ne samo na Taboru. V teh letih smo seminarje prenesli iz pomladanskega na zgodnji jesenski termin, da imajo zborovodje dovolj časa, da naučijo pevce vse skladbe. Leta in leta si prizadevam, da bi vsi udeleženci Tabora spoznali, da brez kvalitetnega petja tudi za najbolj ljubiteljske zборе ne more in ne sme biti noben nastop. Vsakič znova

moramo dokazati, da je Tabor pokazatelj kvalitete petja vseh ljubiteljskih zborov, ne glede na starost! In tu se pokaže odgovornost zborovodij, saj pevci pojejo le tisto, kar jih oni naučijo. Poznam vse objektivne težave in seveda tudi subjektivne pri vodenju zborov in vem, da sem včasih kar malo preveč kritičen in zahteven do zborovodij oz. njihovega dela. To je moj zunanji izgled, v dnu duše pa jih zelo razumem in cenim njihov trud in željo, da naredijo najboljše s svojim zborom. Jaz seminarje razumem kot ure napotkov in praktičnih nasvetov, ki nas morajo pripeljati do skupnega zadovoljstva. Bili so že trenutki, ko sem na generalki pomislil, da je kakšna skladba pretrd oreh in da sem precenil zmožnost pevcev. Vendar, ko je šlo zares in ko so televizijske kamere prenašale našo pesem po celi naši deželi in še dlje, smo dokazali, da je z obojestranskim zaupanjem možno doseči več od pričakovanega. Priznam, da vsa ta leta nisem bil nikdar popolnoma zadovoljen z doseženim, vedno verjamem in pričakujem, da bomo boljši! Zadovoljstvo ni pravo, če le odpoješ napisane note in se pri tem nič ne "zamaje" ter varno prideš do konca. Iskanje glasbe je naše skupno poslanstvo, vsaka skladba ali pesem mora dobiti svojo dušo. Marsikdaj smo jo vsaj pri kateri skladbi našli in to je bil pravi sončni žarek, pa čeprav smo nemalokrat skoraj izdihnili od hude vročine. To iskanje bo moj nadaljni izziv, kolikor časa bom še dirigiral na Taboru. Od mojega prvega dela v ljubiteljski kulturi je poteklo že celih 30 let in še vedno iščem nove izzive in se vsakič veselim tiste tretje nedelje v juniju mesecu, ko stopim pred pevce, da skupaj doživimo ta čudoviti praznik petja!

40. let moškega in ženskega pevskega zbora VIDOVO

Gasilska slika obeh šentviških zborov

Člani in članice moškega in ženskega pevskega zbora Vidovo, ki delujeta v okviru Kulturnega društva Vidovo Šentvid, so se na prvem sestanku dobili skupaj s pobudnikom pričetka takrat Kulturnega tedna, s Tonetom Kozlevčarjem – domačinom, ki je prepeval pri Slovenskem oktetu. Slovenski oktet je namreč pripravljaj koncert, ki ga je skupaj z odkritjem spomenika v zahvalo slovenskim izseljencem ob svoji 20. letnici delovanja posvetil našim izseljencem. Ideja, da bi ob tej priložnosti zapeli tudi domači šentviški zbori, je padla na plodna tla in tako sta bila takrat ustanovljena moški in ženski prosvetni pevski zbor. V začetku je moški pevski zbor vodil gospod Pavle Žagar, zbor pa je štel več kot 40 članov. Ženski pevski je vodila gospa Mara Bavdež, ki je bila tudi organistka v cerkvi, zbor pa je štel več kot 30 pevk.

Moški pevski zbor je v začetku prepeval ljudske in narodne pesmi, prepeval pa je predvsem v domačem kraju in okolici. Zaradi šibkega zdravja je gospod Pavle Žagar prepustil vodenje zbora gospodu Albertu Zupancu, ki je nato zbor vodil 19 let. V tem času je zbor zelo pridobil na kvaliteti, pričeli pa so prepevati tudi umetne in tuje pesmi. Zaradi težav s sluhom in naporne vožnje na vaje iz Gameljn v vseh vremenskih razmerah je prenehal s poučevanjem in takrat je zbor prevzel gospod Jernej Kralj iz Šmarja-Sap, ki je zbor vodil kar nekaj let. Ko je zaradi preobremenjenosti odpovedal sodelovanje z moškim zborom, so bili prisiljeni iskati

novega zborovodjo. To je bil Rudi Cerc, ki je zbor vodil le eno sezono, saj se je preselil v tujino, kjer je dobil zaposlitev, vodenje zbora je takrat prevzel gospod Urban Tozon, ki ga vodi še danes. Moški zbor šteje trenutno 16 članov in ponosni so, da je med njimi kar nekaj mladih pevcev.

Zbor je v času svojega delovanja doživiljal padce in vzpone, zamenjalo se je kar nekaj pevcev, saj 40 let ni kratka doba. Pa vendar je v moškem zboru član, ki prepeva že od prvega kulturnega tedna pa vse do danes, in to je gospod Stane Peček.

Vsako leto je zbor sodeloval na revijah pevskega zbora v občini, nekajkrat je bil izbran tudi za srečanje zborov na medobčinski reviji (Novo mesto, Kočevje) in pozneje na Sozvočju. Vsa leta pa je zbor ostal zvest Taboru slovenskih pevskega zbora, saj bo letos nastopil že štirideseti.

Podobno kot moškemu pevskega zboru se je godilo tudi ženskemu pevskega zboru. V začetku je dolga leta zbor vodila gospa Mara Bavdež. Zbor je v začetku prepeval predvsem ljudske pesmi, ob letnih koncertih pa sta zbor za zaključek zapela združeno kot mešani zbor. Po dolgoletnem vodenju prve zborovodkinje je potem zbor za nekaj let prevzel Albert Zupanc. Ko je gospod Zupanc prenehal s poučevanjem, je zbor prevzela Simona Peček, pa Jernej Kralj, Valerija Rančigaj, Katarina Makor, sedaj pa zbor poučuje Vanja Erjavec. Zbor šteje trenutno 15 članic in med njimi je kar nekaj mladih glasov. Zbor je v času vodenja Vanje Erjavec veliko pridobil na kvaliteti, pa tudi izbor pesmi se je spremenil, saj sedaj prepeva še umetne in tuje pesmi, za popestritev programa pa zapoje tudi kakšno popevko.

V času delovanja zbora se je zamenjalo veliko pevk, od samega začetka delovanja zbora pa vztraja v zboru Anica Čuček. Vsako leto je zbor sodeloval na občinskih revijah pevskega zbora, vsa leta pa je tudi nastopal na Taboru slovenskih pevskega zbora.

V času svojega delovanja sta zbor veliko gostovala v različnih krajih po Sloveniji in v tujini. Veliko sta sodelovala s pevskega zbori

iz Sevnice, Divače in Ormoža, na svojih turnejah po Sloveniji sta prepevala v Veržehu, Radencih, Ormožu, Sevnici, Divači, Primskovem, Novem mestu, Velikih Laščah, Ljubljani, Gameljnah in še bi lahko naštevali. V tujini pa so nastopali v Italiji (Stara Gorica, Ukve, Doberdob), v Avstriji (Vrba, Klopinsko jezero, Rož, Celovec, Železna kapla, Zahomec, Pliberk), na Madžarskem (Porabje - Gornji Senik in Sombatej) ter v Franciji v Merlebachu in Metzu. Vsako leto se zbora udeležita srečanja pevskih zborov Šentvidov Slovenije, ki je bilo letos že desetič.

Člani zborov pa se ne družijo samo na vajah in nastopih, ampak tudi v družabnem življenju. Takrat zraven vključijo tudi sotrpine, saj so ti kar veliko prikrajšani. Vaje so

včasih tudi večkrat tedensko, nastopi pa so med vikendi. Tako člani organizirajo vsako leto izlet po Sloveniji, ki pa ni samo izlet, saj si vedno ogledajo tudi znamenitosti krajev, kamor se odpravijo.

V preteklem letu sta zbora praznovala 40. letnico delovanja. Za to priložnost sta zbora pripravila slavnostni koncert, podeljene so bile Galusove značke in priznanja pevcem in pevkam ob 40. letnici delovanja. Letos pa je Občina Ivančna gorica ob občinskem prazniku zboroma podelila najvišje občinsko priznanje – Jurčičevo nagrado za 40. neprekinjenega delovanja zborov.

Predsednik KD Vidovo:
Čuček Franjo

Folklorna skupina VIDOVO - Šentvid pri Stični

Folklorna skupina Vidovo iz Šentvida pri Stični deluje že sedemnajsto leto pod strokovnim vodstvom Nataše Hribar, ki je letos prejela jubilejno zlato Maroltovo značko. Skupina ohranja različne ljudske običaje in plese slovenskih pokrajin. Od vsega začetka sodeluje na Taboru slovenskih pevskih zborov, kar jim zelo veliko pomeni. V času svojega delovanja so gostovali v različnih krajih po Sloveniji in v tujini – poleg Francije še na Češkem, v Nemčiji in Avstriji. Leta 1999 so se udeležili mednarodnega festivala folklornih skupin na Siciliji v Millazu, naslednje leto pa so sodelovali na mednarodnem festivalu na Češkem v Svetli nad Sazavoum. Največja uspeha folklorne skupine Vidovo pa sta zagotovo udeležba na mednarodnem festivalu v Zacatecasu v Mehiki leta 2004, kjer je sodelovalo 28 folklornih skupin iz Evrope, Južne in Severne Amerike ter Azije, ter organizacija mednarodnega folklornega festivala SLOFOLK v Šentvidu pri Stični. Lahko rečemo, da je SLOFOLK postal že tradicionalen, saj smo ga organizirali že peto leto v sodelovanju še s tremi folklornimi skupinami iz Dolenjske regije. Vsako leto se udeležijo območne revije folklornih skupin, dvakrat pa se jim je uspelo udeležiti tudi državne revije folklornih skupin. V okvi-

ru Kulturnega društva Vidovo, pod okriljem katerega deluje FS Vidovo, deluje še otroška folklorna skupina.

Strokovni vodja folklorne skupine Nataša Hribar

Godba Dobrepolje

V občini Dobrepolje delujejo številna društva, ki so nosilci kulturnega in družabnega življenja v kraju, z vsemi pa je tesno povezana dobrepoljska godba. Ustanovljena je bila leta 1933 in sodi med srednjo generacijo slovenskih godb. Prvi kapelnik je bil Ivan Tiselj. Do leta 1974 je godba delovala z manjšimi prekinitvami, po tem letu pa deluje nepretrgoma. Po letu 1974 so godbo vodili trije kapelniki: Avgust Karner, Albano Persi in Josip Mihelčič. Danes jo vodita domačin Roman Gačnik in njegov pomočnik Karl Bradač. Godba trenutno šteje 49 članic in članov. Godba ima letno od 30 do 35 nasto-

pov in približno 85 vaj. Redno se udeležuje revije godb in pihalnih orkestrrov Dolenjske in Bele Krajine, Šentviškega tabora pevskih zborov (letos že petintridesetič), prvomajskih budnic, Velikonočnih procesij in raznih prireditev v domačem kraju in tudi drugod po Sloveniji. Letos bo že trinajstič organizirala DAN GODBE, na katerega prihajajo tudi pihalni orkestri iz sosednjih občin in od drugod. V okviru društva danes deluje tudi sekcija DOM (Dobrepoljski orkester mladih) pod vodstvom g. Braca Doblekarja, ki šteje 22 članov.

Dobrepoljska godba bo letos v Šentvidu že petintridesetič

KD Godba Stična

Godba v Stični je bila ustanovljena že l. 1887. Delovala je vse do l. 1943, ko je italijanski okupator uničil ves godbeni arhiv z inštrumenti in tako prisilil godbenike, da je zamrlo njihovo delovanje. V Stični se je godbeništvo ponovno začelo l. 1977. Nekaj časa je delovala pod okriljem Gasilskega društva Stična in kasneje kot sekcija Kulturnega društva.

Od leta 1997 deluje kot svoje društvo. Zadnja leta jo vodi profesor Vladimir Škrlec.

KD- Godba Stična ima na leto približno 30 nastopov po občini Ivančni Gorici, širši Sloveniji, včasih pa zaide tudi v tujino- Nemčija, Italija. Vsako leto pa se udeleži tudi Tabora slovenskih pevskih zborov.

Stiško godbo poznajo tudi preko meja

KD Godba Cerknica

Kulturno društvo Godba Cerknica je v letu 2004 praznovalo 80. obletnico svojega obstoja. Kot samostojno društvo pa je bila godba organizirana prvič v letu 1976. Godba šteje 50 članov, v okviru kulturnega društva pa delujejo tudi »Mažorete Godbe Cerknica«, ki imajo preko 50 članic v štirih sekcijah.

Svojo kakovostno raven je društvo začelo primerjati z drugimi leta 1975, in sicer na tekmovanju Združenja pihalnih orkestrov v Desklah pri Anhovem. V letu 1988 je društvo ponovno začelo tekrovati in je hitro napredovalo, saj je leta 1994 lahko nastopilo že na tekmovanju 1. težavnostne stopnje Zveze slovenskih godb, kjer je tudi osvojilo srebrno plaketo. Ta uspeh je ponovilo leta 1999, leta 2004 pa je prejelo srebrno plaketo tudi na mednarodnem tekmovanju v Velenju.

Decembra 2005 je društvo priredilo že 31. novoletni koncert, samostojni projekt, ki je že leta najbolj množično obiskana kulturna prireditev na Notranjskem. Junija 2005 je društvo priredilo tudi že šesti »Poletni večer«, samostojni projekt, ki je v zadnjih letih postal tudi osrednja prireditev ob državnem prazniku, 25. juniju.

Doslej je godba izdala eno audio kaseto (leta

1994) ter dve zgoščenki (Presenečenja leta 1999 ter Štalca leta 2004).

Sedanja kakovostna raven je posledica stalne skrbi za izobraževanje, saj v godbi igra že 15 članov, ki so profesionalni glasbeniki (člani ansamblov SNG Opere, Orkestra slovenske policije, Orkestra slovenske filharmonije, učitelji v glasbenih šolah in študenti glasbe).

Enega svojih največjih uspehov je Kulturno društvo Godba Cerknica doseglo v letu 2005, saj je na državnem tekmovanju Zveze slovenskih godb v prvi težavnostni skupini godba dosegla zlato plaketo s pohvalo in pridobila možnost nastopanja v najvišji, koncertni skupini.

Godba Cerknica se uveljavlja tudi v mednarodnem okolju

Pihalni orkester GŠ Grosuplje

Leta 1987 Marjanu Sajovicu, takratnemu ravnatelju Glasbene Šole Grosuplje uspe v mesecu maju zbrati 30 učencev in jih navdušiti za igranje v orkestru. Najprej sodelujejo na lokalnih prireditvah, leta 1992 pa se prvič udeležijo regijskega tekmovanja v koncertnem programu, kjer kot najmlajši orkester osvojijo srebrno plaketo. Ob praznovanju 10. obletnice orkestra Marjan Sajovic preda taktirko Vladimirju Škrlecju. Godbeniki še naprej bogatijo družabno in kulturno dogajanje na lokalni in državni ravni. Orkester se leta 2005 loti zahtevnejše orkestralne literature z novim dirigentom, Boštjanom Dimnikom, s katerim izvede dva odmevna koncerta v Slovenski Filharmoniji. Na mednarodnem tekmovanju v Schladingu pa prejme 2. nagrado. V začetku šolskega leta 2006/07

pa postane vodja orkestra Mitja Dragolič. V maju 2007 s slavnostnim koncertom praznuje 20. Obletnico. Pomlajen, in poln načrtov orkester stopa v novo obdobje.

Pihalni orkester GŠ Grosuplje letos prvič nastopa na zaključni prireditvi šentviškega tabora

KONCERT SLOVENSКИH ZBOROV IZ DRUGIH DRŽAV
– ŠENTVID PRI STIČNI 2009
SOBOTA, 20. JUNIJ 2009, OB 20.00

ENCIJAN, Pulj, Hrvaška

Zborovodja Paola Stermotic

Metka R. Jauk/Emil Glavnik/Vladimir Mustajbašić: ALELUJA

Ivan Matetić Ronjgov: ČA JE MORE (ljudsko besedilo iz Istre)

Jože Privšek/Vladimir Mustajbašić: ZEMLJA PLEŠE (Gregor Strniša)

Mešani pevski zbor Avgust Pavel Zveze Slovencev Gornji Senik, Madžarska

zborovodkinja Marija Trifusz

Oto Čeru/Jože Leskovar: DVE BELI BREZI (Zmago Rafolt)

Emil Adamič: RASTI, ROŽMARIN (slovenska ljudska)

Samo Vremšak: ONA Z DRUGIM PLESAT ŠLA (porabska ljudska)

Camerata Slovenica, Sarajevo, Bosna in Hercegovina

zborovodkinja Katarina Kikić

Jože Leskovar: POZIMI PA ROŽICE NE CVETO (slovenska ljudska)

Davorin Jenko: LIPA (Miroslav Vilhar)

Milan Prebenda: BENTBAŠA (bosanska ljudska)

Mešani pevski zbor Triglav, Split, Hrvaška

zborovodkinja Tatjana Kurajica

Jože Leskovar: SEM ŠEL ČEZ GMAJNICO (slovenska ljudska)

Šimek: RUŽO CRVENA (stara dalmatinska)

Anton Foerster/Slavko Mihelčič: PLANINSKA (Ivan Resman)

SKS »France Prešeren«, Niš, Srbija

zborovodja: Slobodan Kodela

Lojze Lebič: DRUMELCA JE ZVOMLANA (koroška ljudska)

Janez Močnik: DOLENJSKI FURMANI (slovenska ljudska)

Jože Leskovar: KO SO FANTJE PROTI VASI ŠLI (Ljudmila Poljanec)

Mešani pevski zbor Slovenski dom, Zagreb, Hrvaška

zborovodja Franc Kene

Saša Boštjančič: PO GORAH GRMI (slovenska ljudska)

Uroš Krek: MICIKA V PUNGRADI ROŽE BERE (prekmurska ljudska)

Emil Cossetto: ORKESTER

Vokalna skupina Akzent, Ledince, Avstrija

zborovodkinja Anica Lesjak-Ressmann

Luka Kramolc: SEM SE RAJTOV ŽENITI (rožanska ljudska)

Matija Tomc: POMLAD (Anton Kuchling)

Stefan Thaler: Z NOBENIM BURGARJEM (koroška narodna)

Mešani pevski zbor Davorin Jenko Društva Slovencev Triglav, Banjaluka, Bosna in Hercegovina, Republika Srpska

zborovodja Aleksandar Jeremić

Radovan Gobec: PASTIRC PA PASE (slovenska ljudska)

Matej Hubad: GORENJSKA ZDRAVICA (gorenjska ljudska)

Rihard Orel: NE HODI MI TOUDE PO NOČI (ljudska iz Benečije)

Mešani pevski zbor Bazovica, Rijeka, Hrvaška

zborovodja Franjo Bravdica

Matija Tomc: MAJSKA NOČ (Ivan Trinko-Zamejski)

Josip Kaplan: SUNCE NA KVARNERE (Drago Gervais)

Anton Foerster: LJUBEZEN DO DOMOVINE (Blaž Potočnik)

Moški pevski zbor SPD »Vinko Poljanec« Škocjan, Avstrija

zborovodja Franc Starc

Franc Leder/Luka Kramolc: BISTRIŠKI JAGER (Franc Leder)

Pauli Stern: KRASNA VIGRED SE ŽE BLIŽA (koroška ponarodela)

Pavle Kernjak: JE BIV AN GOSPUĐ BEBENAV (venček koroških narodnih)

Mešani pevski zbor Jacobus Gallus, Trst, Italija

zborovodja Marko Sancin

Marij Kogoj: STOJI MI POLJE (slovenska ljudska)

Lojze Lebič: VISOKI REJ (iz Ziljske doline)

Mirko Slosar: IVE (čička ljudska)

40. TABOR SLOVENSКИH PEVSKИH ZBOROV
V ŠENTVIDU PRI STIČNI
NEDELJA, 21. JUNIJ 2009, ob 13.15. uri

POJO NAJ LJUDJE

scenarij

Stane Peček

nastopajo

združeni mešani zbori

združeni moški zbori

združeni ženski zbori

Pihalna godba GŠ Grosuplje in KD Godba Cerknica,

vodja Mitja Dragolič

dirigent

Igor Švara

Folklorna skupina Vidovo

umetniška vodja Nataša Hribar

povezovalka programa

Anica Volkar

Uvodni venček:

TAM DOL NA RAVNEM POLJU, prir. I. Švara, instr. V. Štrucl

Vsi zbori ob spremljavi godbe med prihajanjem na prizorišče

FANFARE: Pozdravljen, praznični dan, Radovan Gobec

Povezovalka:

Pozdravljen, praznični dan!

DRŽAVNA HIMNA, vsi zbori z godbo

JERNEJ LAMPRET, predsednik Tabora

- POZDRAVNI NAGOVOR in
- PODELITEV PRIZNANJ
- PRIZNANJE PREDSEDNIKU TABORA, JERNEJU LAMPRETU

predsednik Tabora se zahvali in povabi slavnostnega govornika

SLAVNOSTNI GOVORNIK mag. IGOR TERŠAR, direktor JSKD RS

Vsi z godbo:

Benjamin Ipavec: SLOVENSKA DEŽELA, besedilo Jakob Razlag

Pesem ilustrira folklorna skupina Vidovo

Napovedovalka:

Naše praznovanje je tudi poklon jubileantom med slovenskimi zborovskimi skladatelji. Slišali smo čudovito hvalnico slovenski deželi, za katero je besedilo napisal Jakob Razlag, glasbo pa skladatelj Benjamin Ipavec. Skladatelj je bil rojen pred 180 leti. Skladbo je ilustrirala folklorna skupina Vidovo iz Šentvida pri Stični.

Skladatelj Radovan Gobec je skoraj desetletje strokovno vodil naš Tabor, dirigiral na zaključnih nastopih, organiziral in vodil zborovodske seminarje. Za Tabor je napisal tudi nekaj čudovitih skladb.

Združeni mešani zbori se ga bodo spomnili

z njegovo priredbo pesmi SVOBODNA SLOVENIJA.

MePZ - Radovan Gobec, SVOBODNA SLOVENIJA, priredba,

besedilo Friderik Gerl in drugi

Napovedovalka:

Blaž Potočnik je najstarejši med slavljenici. 210 let je že od njegovega rojstva. Vendar še živi. Njegova je pesem DOLENJSKA, ki jo bodo zapeli združeni moški zbori, pod dirigentskim vodstvom Igorja Švare.

MoPZ - Blaž Potočnik: DOLENJSKA, besedilo Blaž Potočnik

Napovedovalka:

Z ljudsko pesmijo Sovdaška, v priredbi Matije Tomca, se bomo spomnili 110 obletnice tega pomembnega in priljubljenega slovenskega skladatelja.

ŽePZ - Matija Tomc: SOVDAŠKA, priredba ljudske

Napovedovalka:

Janko Mikula in Pavle Kernjak sta Slovencem poklonila čudovito pesem ROŽ, PODJUNA, ZILA. Pesem je ponarodela, in to je pravzaprav največ, kar se lahko pesmi in skladatelju zgodi. Ljudstvo jo je vzelo za svojo.

Pavel Kernjak se je rodil na Koroškem pred 110 leti.

MePZ - Pavle Kernjak: ROŽ, PODJUNA, ZILA, besedilo Janko Mikula

Napovedovalka:

V teh dneh prejema Tabor slovenskih pevskih zborov številne čestitke za prehojeno pot, z željami, da vztraja še naprej. V imenu tukajšnjih krajanov prinaša pozdrave gospod Franjo Čuček, tudi sam pevec, kulturni organizator in še kaj.

Čestitka Franja Čučka v imenu krajanov Šentvida pri Stični.

Napovedovalka:
Hvala gospodu Čučku.

Mi pa naprej s skladbo za moške zборе TAM NA VRTU. Na besedilo Frana Albrehta jo je ustvaril Radovan Gobec.

MoPZ - Radovan Gobec: TAM NA VRTU, besedilo Fran Albreht

Napovedovalka:

Gustav Gonza bi letos praznoval stoti rojstni dan. Je skladatelj prekmurskih ravnin. Njegove doživete priredbe ljudskih pesmi sodijo v železni repertoar vseh vrst slovenskih zborov. Danes bomo slišali priredbi za ženski zbor: Vsi so venci beili in San se šeto.

ŽePZ - Gustav Gonza: VSI SO VENCI BEILI in SAN SE ŠETO, priredba ljudske

Napovedovalka:
Zveza kulturnih društev Slovenije združuje domala vsa ljubiteljska kulturna društva v naši državi. Pozdrave in čestitke Taboru pri naša predsednik zveze, gospod Rudi Šimac.

Čestitka predsednika Zveze kulturnih društev Slovenije Rudija Šimca

Napovedovalka:
Hvala.
Pesem Goriškega slavčaka Simona Gregorčiča je prevzela tudi skladatelj Antona Nedveda, da jo je uglasbil. Skladateljevo rojstvo je zapisano leta 1829.

Poslušajmo NAZAJ V PLANINSKI RAJ v izvedbi združenih mešanih zborov in ob podpori Pihalnih godb GŠ Grosuplje in KD Godba Cerknica pod vodstvom Mitje Dragoliča

MePZ Z GODOBO: Anton Nedved: NAZAJ V PLANINSKI RAJ, besedilo Simon Gregorčič, inštrumentiral: Vinko Štruel

Napovedovalka:
Folklorna skupina VIDOVO iz Šentvida pri Stični s čestitko:
ŽIVELA PESEM IN VSI, KI JO ŽIVITE!
Skupino vodi Nataša Hribar, ki je pred dnevi

dobila visoko Maroltovo priznanje.
V imenu Tabora iskrene čestitke!

Nastop folklorne skupine Vidovo iz Šentvida pri Stični FS Vidovo, umetniški vodja Nataša Hribar

Napovedovalka:

Ni natančno znano, kdo je dal idejo za Tabor slovenskih pevskih zborov. Se pa vse vrtili okrog Slovenskega okteta in člana okteta Toneta Kozlevčarja, domačina, ki je napevil, da so dvajsetletnico delovanja praznovali v Šentvidu pri Stični, skupaj z domačimi pevskimi zbori. »To je pa tako lepo, da moramo nadaljevati!« se je takrat navdušil Janez Lesjak. In se je nadaljevalo in traja že štirideset let. Janez Lesjak, žal že pokojni, kot vsi, ki se jih danes s hvaležnostjo spominjamo, je tudi vrsto let vodil upravni odbor Tabora. Obema, Tonetu in Janezu, pa v hvaležen spomin Benjamina Ipavca pesem EJ, TEDAJ.

MePZ - Benjamin Ipavec: EJ, TEDAJ, besedilo Ljudmila Prunk

Napovedovalka:

Deset let je Taboru predsedoval Peter Šošarič, gospodarstvenik, šentvičan iz Veržaja, ki sam ni znal peti, se je pa zato toliko bolj zavedal, kaj ljudem in narodu, kot celoti, petje pomeni. Z njim v navezi, je v funkciji podpredsednika, vlekel voz domačin Jože Krištof.

S prekmursko narodno TEČE MI VODICA, ki jo je za moške zборе priredil Matija Tomc, se poklonimo njenemu spominu.

MoPZ - Matija Tomc: TEČE MI VODICA, priredba prekmurske narodne

Napovedovalka:

Skladatelj Pavle Kalan bi letos napolnil 80 let. Poznamo ga predvsem kot skladatelja otroških pesmi. Pesem Narodni motiv je nastala na besedilo Alojza Gradnika, zapeli pa jo bodo združeni ženski zbori.

ŽePZ - Pavle Kalan: NARODNI MOTIV, besedilo Alojz Gradnik

Napovedovalka:

Albert Zupanc, pokojni učitelj glasbe v tukajšnji osnovni šoli in zborovodja šentviških zborov, je med drugim pri Taboru skrbel za evidenco pevskih zborov in se jezil na površneže.

Kot predsednik upravnega odbora je svoj čas in znanje krajše obdobje posvetil Taboru Franc Gruden. Veliko let se je za boljši finančni položaj Tabora trudil Andrej Grden in deloval v Upravnem odboru do zadnjega dne.

Spomnimo se jih z belokranjsko ljudsko KRESNA PESEM, v priredbi Matije Tomca.

MePZ - Matija Tomc: KRESNA PESEM, priredba belokranjske ljudske

Napovedovalka:

Dragocen prijatelj in sodelavec Tabora je bil tudi zborovodja Stane Habe. Leta je vodil programsko komisijo, skrbel za vsebino in se trudil za urejenost notnega gradiva.

Kot zborovodja ženskega pevskega zbora in hudomušnež bi se gotovo razveselil teh dveh ljudskih pesmic v priredbi Radovana Gobca.

ŽePZ - Radovan Gobec: ŠE EN KRAJCARČEK 'MAM in ŠE KIKLCO PRODALA BOM, priredba ljudskih

(kot ena pesem)

Napovedovalka:

Nemogoče je z nekaj besedami povedati, kaj je za Tabor slovenskih pevskih zborov pomenil Ladko Korošec. Ne le kot pevec, ki so ga poznali svetovni odri, tudi kot prijatelj, ki je do zadnjih koticov poznal ljubiteljsko dušo in jo razumel. Koliko pevcev še danes s ponosom pove: »Peli smo skupaj z Ladkom Korošcem!«

MoPZ - Pavle Kernjak: TI POUBČ JA K'NA LUMPEJ, venček koroških narodnih

Napovedovalka:

POJO NAJ LJUDJE je geslo, ki ga je v Tabor vcepil publicist in novinar Bogdan Pogačnik. Skoraj ves čas je bil član upravnega odbora, predvsem pa skrbel, da je bila javnost vedno sproti in bogato obveščena o dogajanju. Njegove ideje so še danes žive in uporabne v življenju Tabora.

PESEM O SVOBODI Radovana Gobca je instrumental Vinko Štrucl.

Zapeli jo bodo združeni zbori ob spremljavi Pihalnih godb GŠ Grosuplje in KD Godba Cerknica

Vodil jih bo dirigent Igor Švara.

VSJ Z GODBO: Radovan Gobec: PESEM O SVOBODI, instr. Vinko Štrucl

Jernej Lampret – v smislu: nasvidenje na 41. Taboru

Istočasno na oder deklica in deček, stara okoli deset let. Gledata Jerneja in čakata, kdaj ju bo opazil.

Jernej: Kaj pa vidva?

Deklica: Ime mi je ...

Deček: Meni pa ...

Deklica: Pojem v otroškem pevskem zboru OS Ferda Vesela, tukaj v Šentvidu pri Stični

Deček: Jaz tudi.

Deklica: Ko bom velika bom pela v velikem zboru.

Deček: Jaz tudi.

Deklica: Pela bom na Taboru

Deček: Jaz tudi!

Deklica: (jezna!) Ampak, jaz sem se prva spomnila!

Deček: Jaz tudi!

Jernej: Samo hitro rastita!

Odstopni venček:

LE SEKAJ, SEKAJ SMREČICO, prir. Igor Švara, instr. V. Štrucl

MOŠKI ZBORI

Zap. št.	Ime zbora	Naslov zborovodje	Št. pevcev			Sodelovanje zbora	Sodelovanje zborovodje
			ženske	moški	skupaj		
1.	MoPZ Belt Črnomelj	Majda Veselič	/	16	16	17	16
2.	MoPZ Barje Ljubljana	Venčeslav Zadravec	/	19	19	28	/
3.	MoPZ Bizovik	Stanislav Zadravec	/	19	19	32	14
4.	MoPZ Grafika Ljubljana	Jože Jesenovec	/	15	15	38	29
5.	MoPZ KUD Gotovlje	Zdenka Markovič	/	14	14	26	19
6.	MoPZ DU Janez Cerar Domžale	Jože Dolinar	/	20	20	26	6
7.	MoPZ KUD Fran Levstik Gabrovka	Anita Medvešek	/	10	10	24	
8.	MoPZ PD Steklar Hrastnik	Karli Plazar	/	14	14	37	21
9.	MoPZ Svoboda Hrastnik	Mateja Škarja	/	24	24	35	3
10.	KD MoPZ Izola	Mirjana Bonin	/	23	23	1	
11.	MoPZ DKD Solidarnost Kamnik	Marko Tiran	/	17	17	35	5
12.	MoPZ Svoboda Kočevje	Matevž Novak	/	19	19	31	6
13.	MoPZ Peter Lipar Kranj	Nada Krajncan	/	27	27	27	16
14.	MoPZ KD Ivan Kobal Krška vas	Vinko Žerjav	/	17	17	4	/
15.	Oktet Kranjci KD Ivan Kobal Krška vas	Vinko Žerjav	/	8	8	/	/
16.	MoPZ KD JP LPP Ljubljana	Venčeslav Zadravec	/	30	30	33	29
17.	MoPZ Emil Adamič Mokronog	Stane Peček	/	13	13	27	37
18.	MoPZ Josip Jurčič Muljava	Maks Strlič	/	14	14	19	6

Zap. št.	Ime zbora	Naslov zborovodje	Št. pevcev			Sodelovanje zbora	Sodelovanje zborovodje
			ženske	moški	skupaj		
19.	MoPZ Tonakord Novo mesto	Anton Fink	/	15	15	/	31
20.	MoPZ Petrovče	Metka Berk				18	18
21.	Pevska skupina Prekmurci Tišina	Alojz Švec	/	5	5	1	13
22.	MoPZ Ponikva pri Žalcu	Janez Kolerič	/	15	15	14	16
23.	MoPZ Jezero DU Budina -Brstje Ptuj	Ladislav Pulko	/	14	14	5	26
24.	MoPZ KD Ruperč Vrh Birčna vas	Sonja Pirc	/	14	14	27	
25.	MoPZ Adolf Tavčar	Olga Kuzmič	/	23	23	24	16
26.	MoPZ Posavje KD Svoboda Stožice -Ježica	Ivan Kociper	/	11	11	33	28
27.	MoPZ KUD vinogradnikov Šentrupert	Venčeslav Zadavec	/	17	17	10	10
28.	MoPZ Šmihel Novo mesto	Matej Burger	/	15	15	32	5
29.	MoPZ Šmarje Sap	Mojca Jevnikar Zajc	/	18	18	36	3
30.	MoPZ KUD Oton Župančič Tinje	Mladen Ravnikar	/	25	25	10	10
31.	MoPZ KD SC Zarja Trbovlje	Blaž Rojko	/	30	30		4
32.	MoPZ KD Vidovo Šentvid pri Stični	Urban Tozon	/	15	15	39	2

MEŠANI ZBORI

Zap. št.	Ime zbora	Naslov zborovodje	Št. pevcev			Sodelovanje zbora	Sodelovanje zborovodje
			ženske	moški	skupaj		
1.	MePZ Apače	Vili Javšovec	19	11	30	15	15
2.	MePZ Brezovica	Tone Rozman	20	12	32	7	3
3.	MePZ »Biljana« Ljubljana	Vesna Petrova Ristova	14	10	24	9	5
4.	MePZ Medis KUD Svoboda Ljubljana	Marko Tiran	25	13	38	20	9
5.	MePZ DU Brezje-Dogoše-Zrkovce	Klavdija Beučar Brdnik			20		
6.	MePZ DU Celje	Monika Lojen	26	15	41	28	1
7.	MePZ KD Planina Cerklje ob Krki	Jožica Ambrožič	13	7	20	1	0
8.	MePZ Kres Čatež	Katja Jarm	12	11	23		
9.	MePZ Markovič Kristl – Mato Črna na Koroškem	Tone Ivartnik	25	10	35	5	3
10.	MePZ dr. Pavel Turner Fram	Marko Bračič	20	13	33	/	/
11.	MePZ KUD Drenov Grič–Lesno Brdo Vrhnika	Roman Marolt	10	7	17	9	7
12.	Mešani oktet Polica	Emil Kovačec	4	4	8	13	15
13.	MePZ Ahec Jasen Ilirska Bistrica	Sašo Boštjančič	16	9	25	8	10
14.	Mladinski MePZ SŠ Josipa Jurčiča Ivančna Gorica	Milan Jevnikar	20	20	40	8	19
15.	MePZ DPD Svoboda Kranj	Nada Krajncan	8	8	16	19	16
16.	MePZ Kranjska Gora	Peter Novak	22	7	29	9	9
17.	MePZ Katruže – HKDM - Ljubljana	Emil Kovačič	20	9	29	4	4
18.	KUD MePZ »Dr. Bogdan Derč« Ljubljana	Vencelj Zadravec	31	8	39		

Zap. št.	Ime zbora	Naslov zborovodje	Št. pevcev			Sodelovanje zbora	Sodelovanje zborovodje
			ženske	moški	skupaj		
19.	MePZ Kolinska Ljubljana	Primož Leskovec	18	12	30	10	5
20.	MePZ KUD SCT Ljubljana	Aleksandar Spasić	25	15	40	28	6
21.	MePZ ŽKUD »Tine Rožanc« Ljubljana	Jelka Kovačič	20	10	30		
22.	Komorni zbor Vocis Imago Ljubljana	Marko Tiran	15	10	25	1	6
23.	MePZ KUD Gameljne	Blaž Rojko	18	12	30	30	15
24.	MePZ Pentakord KD Podgrad Ljubljana	Lilijana Stepic	20	11	31	12	7
25.	KUD MePZ Litostroj	Jože Gačnik	17	11	28	33	
26.	MePZ Marno	Kristina Lesjak	8	7	15	3	4
27.	MePZ KUD Jevnica	Janez Kukovica	16	14	30	35	5
28.	MePZ Iskra Kranj	Maja Nosan	26	9	35	27	9
29.	MePZ Ruda Sever Gorišnica	Alenka Šalamon	15	9	24	10	2
30.	MePZ DU »Avgust Šuligoj« lirska Bistrica	Dimitrij Grlj	22	13	35	11	11
31.	MePZ KDI Lenart	Vlado Maguša	7	7	14	3	14
32.	MePZ Sv. Miklavž Majšperk	Jože Jager	11	8	19	11	8
33.	MePZ DPD Svoboda Maribor Pobrežje	Petra Beršnjak	17	8	25	16	16
34.	MePZ DU Mirna	Tanja Benedik	16	10	26	10	12
35.	MePZ »Zdravko Munih« Most na Soči	Mirjam Klinkon	22	13	35	/	/
36.	MePZ KD Nazarje Nazarje	Anton Acman ml.	19	15	34	9	19
37.	MePZ Dobrava Naklo	Andrej Zupan	13	7	21	14	14
38.	MePZ DU Novo mesto Novo mesto	Matej Burger	26	11	37	1	

Zap. št.	Ime zbora	Naslov zborovodje	Št. pevcev			Sodelovanje zbora	Sodelovanje zborovodje
			ženske	moški	skupaj		
39.	MePZ Revoz Novo mesto	Cvetka Krampelj	21	12	33	30	14
40.	Vokalna skupina Unica Planina	Jana Ulaga	8	5	13	1	1
41.	MePZ KUD CANTUS Preserje	Peter Peršin	4	4	8	3	3
42.	Cerkveni MePZ Sveta Marjeta KUD Arnold Tovornik Selnica ob Dravi	Katja Fojtl	16	4	20	1	/
43.	PD MePZ Sv. Jurij ob Ščavnici	Jože Kurbos	11	10	21		
44.	KD MePZ Sv. Janeza Krstnika Tržič	Andrej Zupan	12	8	20		
45.	MePZ DU Šoštanj	Alenka Mlinšek	22	12	34		
46.	MePZ »Vrelec« Škofja Loka	Nada Krajncan	28	12	40	5	5
47.	Pevska skupina »Šentviški slavčki« Šentvid pri Stični	Tanja Tomažič Kastelic	7	6	13	1	1
48.	MePZ PD »Zvon« Šmartno pri Litiji	Marjanca Vidic	22	10	32	25	27
49.	MePZ Društva vinogradnikov Trebnje	Barbara Leben	10	6	16	1	/
50.	MePZ Pevsko – godalno društvo Trbovlje	Gregor Špajzer	15	7	22		
51.	MePZ Svoboda Trbovlje	Tina Pangeršič	20	13	33	37	
52.	MePZ Slavček Trbovlje	Ida Virt	12	8	20	32	
53.	MePZ KUD Tacen	Andrej Medved	11	7	18	29	2
54.	MePZ Rače	Katja Lovrenčič	12	11	23	32	/
55.	MePZ Radenska Radenci	Tomaž Kuhar	11	8	19	21	31
56.	MePZ KPD Rogašovci	Štefan Rožman	15	9	24	13	13

Zap. št.	Ime zbora	Naslov zborovodje	Št. pevcev			Sodelovanje zbora	Sodelovanje zborovodje
			ženske	moški	skupaj		
57.	MePZ KD Škale Velenje	Liljana Djukić-Šuklar	16	16	32	17	1
58.	MePZ DI Vrhnika	Jože Jesenovec	19	11	30	10	28
59.	MePZ DU Velika Nedelja	Renata Horvat	9	5	14	1	
60.	MePZ Vevče Ljubljana	Vojko Ivančič	17	11	27	29	4
61.	MePZ Biser Vodice	Špela Vrtačnik	13	12	25		
62.	KD MePZ Ladko Korošec Zagorje ob Savi	Klemen Benko	12	9	21	11	/
63.	MePZ Zenit Ljubljana	Marija Jakomin	12	11	23	10	10
64.	MePZ DU za Saleško dolino Železniki	Minka Šmid	17	10	27	1	1
65.	MePZ DU »Srebrni (g)las« Žiri	Ivan Rijavec	18	10	28	14	14

ŽENSKI ZBORI

Zap. št.	Ime zbora	Naslov zborovodje	Št. pevcev			Sodelovanje zbora	Sodelovanje zborovodje
			ženske	moški	skupaj		
1.	ŽPZ DU Večernica Ajdovščina	Miran Rustja	30	/	30	10	
2.	ŽPZ Barjanke Borovnica	Rudi Cerk	19	1	20	6	6
3.	ŽPZ Brezovica pri Ljubljani	Sonja Sojer	30	/	30	11	13
4.	ŽPZ Barje – KPD Barje Ljubljana	Venčeslav Zadravec	18	/	18	/	/
5.	ŽPZ KD Benedikt	Vlado Maguša	12	/	12	2	13
6.	ŽPZ Društva invalidov Dravograd	Alenka Mori	20	/	20	6	6
7.	ŽPZ Društva upokojencev Idrija	Ivan Rijavec	20	/	20	17	17
8.	ŽPZ »Sinji galeb« DU Izola	Lidija Kotnik	20	/	20	3	/
9.	ŽPZ Korošice DU Ravne na Koroškem	Marijan Gerdej	20	/	20	3	7
10.	ŽPZ Dokležovje	Leon Kuzma	14	/	14	8	8
11.	ŽPZ Gotovlje	Špela Florjanič	20	/	20	25	/
12.	ŽPZ KD Gornja Radgona	Vlado Maguša	18	/	18	21	14
13.	ŽPZ Magdalena	Emil Kovačec	14	/	14	12	15
14.	ŽPZ Biser KD Lotos Grosuplje	Polona Štrubelj	16	/	16	4	4
15.	Ženska pevska skupina Kalina Ilirska Bistrica	Janja Konestabo	15	/	15	1	1
16.	ŽPZ Kresnice	Jože Eržen	15	/	15		
17.	ŽPZ DKD »Solidarnost« Kamnik	Marko Tiran	13	/	13	29	3
18.	ŽPZ Generacija '57 Ljubljana	Tanja Benedik	20	/	20	/	12

Zap. št.	Ime zbora	Naslov zborovodje	Št. pevcev			Sodelovanje zbora	Sodelovanje zborovodje
			ženske	moški	skupaj		
19.	ŽPZ KUD Ivan Cankar Ljubljana	Jože Gačnik	22	/	22	16	34
20.	Ženska vokalna skupina Nasmeh Ljubljana	Klavdija Hudobivnik	11	/	11	4	4
21.	ŽPZ Zimzelen Mokronog	Stane Peček	22	/	22	17	37
22.	ŽPZ DU Negova Sp. Ivanjci	Vlado Maguša	17	/	17	5	4
23.	ŽPZ Lokovica	Simeona Strahovnik	18	/	18	25	18
24.	ŽPZ KUD Svoboda Dol pri Hrastniku	Karmen Lindič	24	/	24	28	4
25.	ŽPZ DU KD France Marolt Malečnik	Alenka Tulimirovič	18	/	18	6	6
26.	ŽPZ Pevsko društvo Rožmarin Ljubljana	Marko Tiran	18	/	18	10	
27.	ŽPZ KUD Marice Kerenčič Pesnica	Vesna Trampuš	22	/	22	17	4
28.	ŽPZ Josipine Turnograjske Preddvor	Marija Roblek	12	/	12	/	/
29.	Ženska vokalna skupina »Zarja« Puconci	Marjan Povh	12	/	12	12	11
30.	ŽPZ DU Slovenske Konjice	Adela Pečovnik	25	/	25	12	12
31.	ŽPZ Šentrupert	Jelka Gregorčič Pintar	25	/	25	/	/
32.	ŽPZ DU Trbovlje	Nanda Guček	24	/	24	20	18
33.	ŽPZ KUD Ivan Lončarič Trniče	Marija Mohorko	18	/	18	5	/
34.	ŽPZ DU Velenje	Manja Gošnik Vovk	33	/	33	20	1
35.	ŽPZ Svoboda Vižmarje-Brod Ljubljana	Venčeslav Zdravec	30	1	31	29	15
36.	ŽPZ KUD Dr. Petra Držaja Veliki Gaber	Fani Anžlovar	18	/	18	32	24
37.	ŽPZ KD Vidovo Šentvid pri Stični	Vanja Erjavec	16	/	16	39	2

SLOVENSKI ZBORI IZ DRUGIH DRŽAV

Zap. št.	Ime zbora	Naslov zborovodje	Št. pevcev			Sodelovanje zbora	Sodelovanje zborovodje
			ženske	moški	skupaj		
1.	MePZ »Davorin Jenko« Društvo Slovencev Triglav Banja Luka, Bosna in Hercegovina	Stanko Prosen	23	8	31		5
2.	MePZ »Bazovica« Reka, Hrvaška	Franjo Bavdica	28	22	50	35	21
3.	MePZ »Avgust Pavel« Zveze Slovencev Gornji Senik, Madžarska	Marija Tifus	15	9	24	36	20
4.	MePZ »Encijan« SKD Istra Pulj, Hrvaška	Paola Stermotic	24	6	30	2	2
5.	MePZ »Camerata Slovenica« SKD Cankar Sarajevo, Bosna in Hercegovina	Katarina Kikić	12	10	22	/	/
6.	MePZ »Triglav« Split Split, Hrvaška	Tatjana Kurajica	18	10	28	12	12
7.	MePZ »Jacobus Gallus« Trst, Italija	Marko Sancin	18	15	33	1	
8.	MePZ »Slovenski dom« Zagreb, Hrvaška	Franc Kene	28	12	40	33	9
9.	MePZ SKS »France Prešeren« Niš, Srbija	Slobodan Kodela					
10.	MePZ SPD »Vinko Poljanec« Škocjan, Avstrija	Franc Starc					
11.	Vokalna skupina Akzent Ledince, Avstrija	Anica Lesjak-Ressmann					

JUBILANTI NA 40. TABORU

Zbori

5 let

- MePZ Markovič Kristl – Mato, Črna na Koroškem
- MePZ Vrelec Škofja Loka
- MoPZ Jezero DU Budina-Brstje Ptuj
- ŽPZ KUD Ivan Lončarič Trniče
- MePZ Triglav Banja Luka

10 let

- MePZ Ruda Sever Gorišnica
- MePZ DU Mirna
- MePZ DI Vrhnika
- MePZ Zenit Ljubljana
- MoPZ KUD vinogradnikov Šentrupert
- MoPZ KUD Oton Župančič Tinje
- ŽPZ DU Večernica Ajdovščina
- ŽPZ DU Negova Sp. Ivanjci
- ŽPZ PD Rožmarin Ljubljana

15 let

- MePZ Apače
- ŽPZ DU Idrija

20 let

- MePZ Medis KUD Svoboda Ljubljana
- ŽPZ DU Trbovlje
- ŽPZ DU Velenje

25 let

- MePZ PD Zvon Šmartno pri Litiji
- ŽPZ Gotovlje
- ŽPZ Lokovica

30 let

- MePZ KUD Gameljne
- MePZ Revoz Novo mesto
- MoPZ Šmihel Novo mesto
- MePZ KUD Dr. Petra Držaja Veliki Gaber
- MoPZ Bizovik

35 let

- MePZ KUD Jevnica
- MoPZ DKD Solidarnost Kamnik
- MePZ Bazovica Rijeka

40 let

- MoPZ Šentvid pri Stični
- ŽePZ Šentvid pri Stični

Zborovodje

5 let

- Vesna Petrova Ristova
- Primož Leskovec
- Janez Kukovica
- Marko Tiran

10 let

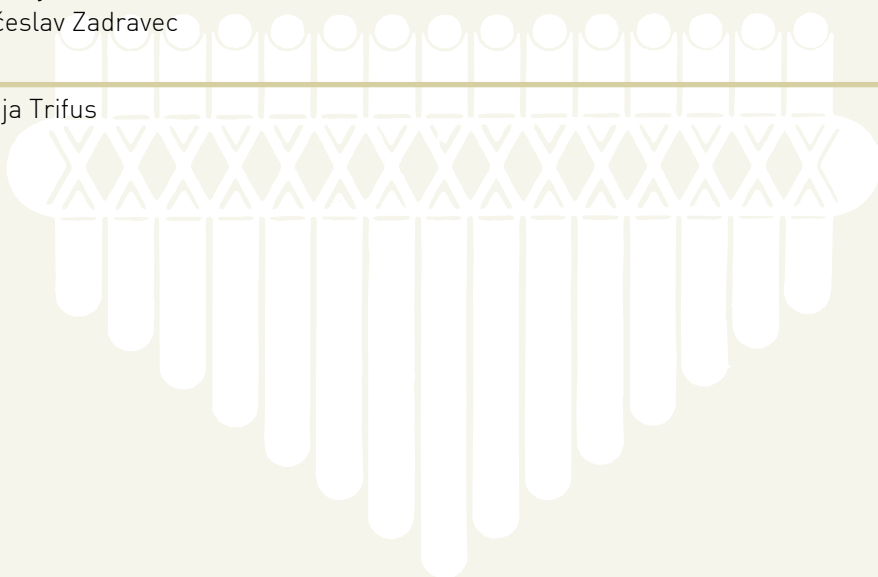
- Sašo Boštjančič
- Marija Jakomin
- Mladen Ravnikar

15 let

- Vili Javšovec
- Emil Kovačec
- Blaž Rojko
- Venčeslav Zadravec

20 let

- Marija Trifus

Podobo vsakega kraja izoblikujejo ljudje, ki v njem živijo – in Šentvid pri Stični je svojo novo podobo zasnoval leta 1970, ko je bil kraju organiziran prvi kulturni teden, iz katerega se je razvil današnji tabor pevskih zborov. In ker kraj sodi med najstarejše naselbine na Slovenskem, je imel Šentvid v svoji zgodovini že kar nekaj različnih podob.

Pred kakimi 2500 leti je v tem kraju živelo okoli sto ilirskih družin, kar je bilo za tedanje razmere izredno veliko. Za časa rimske oblasti so bila na območju današnjega Šentvida lepo urejena keltska posestva, po propadu Rima pa so v šestem stoletju našega štetja te kraje poselili poganski Slovenci, ki so častili Svetovita, boga svetlobe. Že pred letom tisoč so se pokristjanili, glasniki nove vere pa so s seboj prinesli svojega svetnika – svetega Vida. Oba imena sta si bila podobna, zato so ga prebivalci kmalu sprejeli za svojega in vas je dobila ime Sveti Vid, ki se po drugi svetovni vojni spremeni v Šentvid.

Šentvid spada med prafare in ko so v začetku dvanajstega stoletja gradili stiški samostan, so beli menihi, kot se cistercijanci imenujejo, prebivali v Šentvidu. Leta 1140 kraj omenjajo kot trg s svojim pečatom, sodnijo in tremi sejmi na leto, dokaj upravičene pa so tudi domneve, da je v tistih časih bila zraven cerkve tudi majhna šola. In še nekaj kaže omeniti; prvi izbruhi nezadovoljstva slovenskih kmetov so znani prav iz okolice Šentvida, saj viri poročajo, da so se gospodarju, to je stiškemu samostanu, uprli že leta 1358, kar je dobrih 150 let pred drugimi znanimi upori na Slovenskem.

Preskočimo nekaj stoletij in se ustavimo v začetku 19. stoletja, ko je vas uničil požar, ostal je le najstarejši del, stari trg imenovan. V novozgrajenem delu se je potem razvila obrt in trgovina, Šentvid je postal tipično slovensko podeželsko jedro z bogatimi in podjetnimi ljudmi na eni in velikimi reveži na drugi strani. In končno, leta 1970, ko so se v Šentvidu začeli pevski tabori, je imel kraj komaj nekaj več kot šesto prebivalcev, zdaj jih ima nekaj manj kot tisoč.

Ta kratek sprehod v zgodovino Šentvida pri Stični se zdi potreben predvsem zaradi osvežitve spomina tako pevcev kot obiskovalcev,

ki prihajajo v to dolensko vas, da gre za kraj s tradicijo in za delo zagnanimi ljudmi. V štiridesetih letih je tabor skupaj s celotno družbo doživel neverjetno velike spremembe – in jih tudi preživel! Preživel zato, ker je zrasel iz ljudstva in neodvisno od sistema. Naredimo torej kratek sprehod v zgodovino šentviških taborov!

Pred začetkom koncerta so pred osnovno šolo odprli spomenik slovenskim izseljencem – hrastov kip »Ribničana Urbana« (ob njem Tone Kozlevčar, pobudnik šentviških taborov) je darilo Slovenskega okteta in delo kiparja Petra Jovanoviča

I. kulturni teden - 1970

Praznik našega delovnika

Začelo se je torej leta 1970 s prvim kulturnim tednom, ki je trajal od 25. julija do 9. avgusta in je bil v znamenju 20-letnice Slovenskega okteta. Pokrovitelj je bil tedanji predsednik slovenske vlade Stane Kavčič, ki ga v Šentvid ni prišel, njegov zastopnik Bogdan Pogačnik pa je v nagovoru povedal nekaj preroškega. Rekel je: »Pomen zborovske pesmi je večji, kot se zdi na prvi pogled, poslanstvo kulturnega tedna pa globlje in širše, kar presega krajevne okvire in kot del kulture postaja praznik našega delovnika.« Kasneje se je pokazala, in kaže se še zdaj, kako prav je imel!

Udeleženci prvega tabora

II. kulturni teden - 1971

Druženje in ne tekmovalnost

Organizator je sprejel pomemben sklep: osrednja prireditve kulturnih tednov bo tabor pevskih zborov, na katerih lahko nastopajo vsi zbori iz domovine in tujine, ki pojejo slovenske pesmi. Na taborih zbori ne bodo tekmovali, temveč zgolj pokazali, kaj so se naučili, tabori naj bodo predvsem kraj druženja slovenskih pevcev od vsepovsod. Sprejeta je bila torej usmeritev, ki velja še danes. Pokrovitelj je bil predsednik SAZU Josip Vidmar, ki je med drugim dejal: »Drugi kulturni teden je pokazal, da je Šentvid sposoben organizirati velike prireditve, čeprav je le majhna vas.« Na taboru se je zbralo 21 zborov z okoli šeststo pevci, prvič so prišli tudi zbori iz Avstrije in Italije ter Avgust Pavel iz madžarskega Zgornjega Senika, ki nepretrgoma hodi v Šentvid še danes.

III. kulturni teden - 1972

Povezovanje z gospodarstvom

V kulturnih tednih vidim manifestacijo ustvarjalne povezanosti prebivalcev teh krajev in sodelovanja delovnih kolektivov, kar je tudi interes naše družbe, je med drugim poudaril pokrovitelj Leopold Krese, predsednik Gospodarske zbornice Slovenije. V Šentvid je prišlo 27 zborov, od tega pet iz zamejstva, prireditev pa je denarno podprlo 42 podjetij. Na tem taboru je bilo prvič nekaj več govora o »pevskem razdejanju«, ki je bilo posledica širjenja sodobnih tehničnih sredstev, toda hkrati se je tudi že začutil nekakšen upor pevcev, ki se je odražal v ustanavljanju novih zborov, pri čemer je bila vloga tabora dokaj pomembna.

Sodelovalo je že več kot tisoč pevcev

IV. kulturni teden - 1973

Nekateri nočejo razumeti

Četrty kulturni teden, na katerem se je zbralo 53 zborov (šest iz zamejstva) z domala 1700 pevci je prvič dobil večjo moralno pomoč širše slovenske javnosti - v svoj akcijski program ga je vključila tudi Zveza kulturnih organizacij Slovenije. Pokrovitelj je bil glavni direktor RTV Ljubljana Janez Vipotnik, ki je dejal: »Potrebno je gojiti amaterizem in vanj pritegovati vedno nove delavce, zlasti mladino.« Čeprav je bila kakovost petje boljša kot prejšnja leta, so taboru nekateri že začeli očitati pomanjkanje kakovosti in umetniškega izraza. Zdelo se je, da kritiki ne morejo ali pa nočejo razumeti poudarkov organizatorjev, da je smisel taborov v tem, da bi na teh srečanjih nastopajoči dozorevali, se spoznavali in srečevali. Tega leta se

je zamenjalo vodstvo organizacijske ekipe-prvega predsednika Slavka Videniča je zamenjal Peter Šoštarč.

Puntarija, Jovanovičev kip iz krakovskega hrasta, odkrit tega leta, opozarja na pokončnost pevcev in Šentvidčanov

V. kulturni teden - 1974

Kakšno moč ima kultura

Odkar hodimo sem, so začeli govoriti obiskovalci Šentvida, se ni spremenil zgolj zunanji videz kraja, spremenili so se tudi prebivalci. Postali so bolj samozavestni, ponosni in bolj prizadevni. Kakšna moč ima kultura! Na taboru je bilo prvič več kot dva tisoč pevcev, združenih v 65 zborih. Prišli so tudi iz Zagreba in Reke – in od tedaj se vračajo vsako leto. Število zamejskih zborov se je dvigovalo do desetega tabora, ko se je povzpelo na deset in se na tej ravni obdržalo še dve leti, potem pa se je ustalilo na šest do devet. Predsednik skupščine SRS Marjan Breclj je v vlogi pokrovitelja ugotavljal: »Vpliv in rezultati tega srečanja daleč presegajo meje kraja in segajo v celoten slovenski kulturni prostor. Zborovsko petje doživlja preporod!«

VI. kulturni teden - 1975

Prepevali so na dveh koncih

Navada je bila, da je vsak zbor pred skupinskim nastopom zapel dve ali tri pesmi, koncerti pa so bili v avli osnovne šole. Ker pa se je tega leta prijavilo 85 zborov z okoli 2500 pevci, je zmanjkovalo časa in sprejeta je bila odločitev, da se koncerti odvijajo na dveh krajih hkrati – v šoli in obnovljenem kulturnem domu. Novost tega tabora je bila uvedba patronata – prav je imela to čast Radenska. Pokrovitelj je bil član predsedstva SFRJ in član CK ZKJ Edvard Kardelj, ki je poudaril: »Vedno sem bil prijatelj takšnih prireditev. Kadrov se ne dobiti samo s šolanjem.« Ta tabor je med slovenskimi pevci najbolj znan po tem, da je bil doslej edini, ki so ga morali prekiniti zaradi dežja.

VII. kulturni teden - 1976

Pevci pa kar prihajajo

Na tem taboru se je zbralo okroglih sto zborov z skoraj 3300 pevci in prvič se je zastavilo vprašanje, kako naprej. Očitno reklo, da tisti, ki se enkrat napije šentviške vode, Šentvida več ne zapusti, drži, saj se večina tistih, ki so v Šentvidu že bili, tja ponovno vrača, z njimi pa prihajajo še novi. Se bo zgodilo tisto, kar si ljubitelji petja najmanj želijo; bo treba zaradi pomanjkanja prostora zadevo skrčiti? Toda kmalu se je izkazalo, da je na šolskem igrišču dovolj prostora tudi za deset tisoč pevcev in ker pevcev gneča nič ne moti, je vsakršna bojazen postala odveč. Pokrovitelj Stane Dolanc, sekretar izvršnega komiteja CK ZKJ, je v nagovoru pevcem dejal: »Kultura ni samo sprejemanje, marveč predvsem ustvarjenje kulturnih vrednot, zborovska pesem pa je oblika, ki lahko zajame največ ljudi.«

Gneča se povečuje

VIII. tabor pevskih zborov - 1977

Tabor je pod svojo streho

Predpisi so predpisi in zaradi njih se je tega leta Tabor moral tudi formalno ločiti od Kulturnega tedna. Postal je torej samostojna institucija z nalogo, da množično goji slovensko narodno in umetno pesem na tej in oni strani meja. Dogovorjeno je bilo, da bo tabor vsako leto in bo trajal dva dni, Rašica mu je podarila prostore, kjer je bil potem Dom slovenskih pevskih zborov in je propadel skupaj z Jugoslavijo. Na taboru se je zbralo 112 zborov s 3700 pevci in organizator je bil spet v zagati – kako zagotoviti tako velikemu številu zborov samostojne nastope? In se je odločil – takšen nastop ima lahko le tisti zbor, ki pride v Šentvid prvič. Tega leta jih je bilo petdeset. Pokrovitelj, predsednik republiške konference SZDL Mitja Ribičič je dejal: »Tako razvejenega, svobodnega in bogatega kulturnega življenja, kakršno je danes pri nas, še ni bilo v zgodovini slovenskega naroda.« Mimogrede; iz praktičnih vzrokov se je datum prireditve iz prvega tedna v juliju premaknil v drugo polovico junija, ko se šolsko leto konča, osebje in šolarji pa so še zmeraj »na kupu«, kar je sila pomembno zaradi pomoči pri izvedbi tabora!

IX. tabor pevskih – 1978

Revež potrebuje pomoč in ne graje

Eno izmed spodbudnejših spoznanj ob devetem taboru je bilo; v večini slovenskih prosvetnih društev se je pevska dejavnost spet oživila. Trditev, da je to zgolj zasluga Šentvida, bi bila seveda pretirana, saj so bili po-

membni spodbujevalci pevske kulture tudi Primorci in podobne prireditve drugod po Sloveniji, toda Šentvid je bil med njimi največji in zagradelj tudi najpomembnejši! Na tem taboru se je zbralo 121 zborov z okoli 3800 pevci. Pokrovitelj je bilo predsedstvo CK ZKS, toda bolj pomembno kot to je bilo ponovno širjenje govoric o nizki umetniški ravni tabora zlasti s strani tistih, ki za pevsko kulturo niso kaj prida naredili. Če bi, bi bila podoba tega tabora lahko boljša. Očitek siromaku, da je revež, položaja ne izboljšuje, kaže pa na (ne)kulturo tistega, ki ga je izrekel. Kritikom je na nek način odgovoril tudi Boris Majer v imenu pokrovitelja, ko je dejal: »Amaterska kultura nemalokrat dosega umetniško raven in prav zborovsko petje je eno izmed najbolj razvejenih kulturnih dejavnosti ne samo v Sloveniji, temveč tudi v zamejstvu.«

X. tabor pevskih zborov – 1979

Šentvid je prišel ob pravem času

Deset let bolj ali manj ubranega petja. Ta prireditev je zahtevala številčno dvakrat več ljudi pri organizaciji, kot je bilo na prvem nastopajočih! Na tabor je prišlo 183 zborov z domala šest tisoč pevci. Pokroviteljstvo je prevzel prvi človek Jugoslavije Josip Broz Tito, ki pa zaradi bolezni v Šentvid ni prišel, zastopal ga je znani beograjski operni pevec Miroslav Čangalović, ki je vse nastopajoče prijetno presenetil, ker je svoj govor začel v slovenščini, potem pa z njimi zapel Titovo kolo. »Ko govorimo o glasbi, s katero se danes tukaj izražamo, se zavedamo, da nam bogati življenje, zbuja fantazijo in zavest človečnosti,« je med drugim poudaril slavnostni govornik.

Tega leta je republiška konferenca SZDL sprejela stališče, ki bi ga na kratko lahko povzeli takole: dosedanji tabori so izredno pozitivno in dragoceno dejstvo, so primer resnične kulturne množičnosti, v kateri so premagane pregrade med ustvarjalci in porabniki. Šentvid je prišel v pravem trenutku. Ob tem taboru je treba opozoriti še na dve dejstvi, ki še danes držita; dokončno so bili odpravljeni samostojni koncerti zborov, ker zaradi številčnosti za kaj takega preprosto

ni bilo več časa (na predvečer zaključne prireditve je še zmeraj koncert zamejskih in šentviških zborov) in vpeljane so bile skupne priprave zborovodij za sklepno prireditve – in od tedaj se zborovodje zberejo v klopih šentviške osnovne šole dvakrat na leto – okrog novega leta in kaka dva meseca pred zaključno prireditvijo. In končno: tabor je dobil svoj razpoznavni znak, zdaj že znamenito žveglo.

Postavljanje taborskega emblema

XI. tabor pevskih zborov- 1980

Pela je vsa Dolenjska

Po desetem taboru so nekateri razmišljali takole: mar ni zdajle pravšnji čas, da z njimi prenehamo, saj smo dosegli tako rekoč vse, kaj več se že ne da. Takšno razmišljanje bi bilo pravšnje, če bi bili tabori sami sebi namen, ker pa je tabor last slovenskih pevcev, je bilo takšnega malodušja hitro konec. Gremo naprej, naprej z novim geslom »Pojo naj ljudje«, ki si ga je izmislil Bogdan Pogachnik, od začetka sodelavec taborov. In potem presenečenje; na tabor se je prijavilo več zborov kot kdajkoli prej – 187 z nekaj manj kot 5800 pevci. Pokroviteljstvo je prevzelo predsedstvo SR Slovenije, v njegovem imenu pa je nastopajoče nagovoril njihov dobri znanec in sotrudnik taborov od samega začetka, operni pevec Ladko Korošec. Ko vidim, koliko vas je, sem zelo vesel in srečen, je med drugim dejal, potem pa skupaj z njimi zapel. Kot solist je v tem mogočnem zboru zapel Domov bom šel, ki jo je nalašč za to priložnost napisal Viktor Mihelčič.

Novost enajstega tabora je bila že dolgo tleča želja, da bi na predvečer pela vsa Slovenija. Tega leta je točno ob 20. uri v 26 krajih

Dolenjske začelo prepevati 95 zborov. Ta novost pa se ni dolgo obdržala, kajti amaterska skupina iz Šentvida tega dela ni zmogla, to bi morali opraviti domačini. Ponekod so, marsikje pa ne.

Radovan Gobec vodi seminar zborovodij – za enajsti tabor jih je v Šentvid prišlo okoli dvesto!

XII. tabor pevskih zborov – 1981

Mladi smo, ker pojemo

To leto se je v Šentvidu prvič zbralo več kot dvesto zborov – 209 jih je prišlo, pevcev pa okoli 6500. Govornik je bil književnik Matej Bor, ki je med drugim poudaril: »Slovenski narod, čeprav smo dobili svoje prve knjige skoraj sočasno z Zahodno Evropo, je še vedno kulturno neizživet in mlad. Rad imam našo pesem, ker je v njej skrita neka misel: pojemo, ker smo mladi, in mladi smo, ker pojemo.« Na predvečer tabora je 110 zborov s 4500 pevci prepevalo v 27 krajih sedemnajstih slovenskih občin.

Na čelu povorke...

XIII. tabor pevskih zborov – 1982

Namesto umetniškega vodje svet

Trinajst tabor sta zaznamovali dve za Šentvidčane in sploh vse pevce veseli novici: na igrišču ob šoli je bilo dograjeno stalno prizorišče, ki lahko hkrati sprejme do deset tisoč pevcev, slovenske občine pa so prevzele stalno pokroviteljstvo nad Taborom. »Vsak narod ima svoj spomin in svoje korenine, da z njimi lahko dobro kljubuje viharjem. Tudi pesem nam pomaga, da se zavemo sebe, da vemo, kaj smo bili in kaj smo,« je med drugim 7600 pevcem, združenih v 247 zborih, položil na duše in srce predsednik RK SZDL Franc Šetinc. V organizacijski shemi je Tabor doživel manjše spremembe – namesto umetniškega vodje (do 11. tabora je bil to Radovan Gobec, za njim pa dve leti Marko Munih) je bil ustanovljen umetniški svet, ki ga je prevzel Stane Habe. Kot zanimivost tega tabora omenimo pesem Zastava partije, ki jo je dirigiral avtor, znani beograjski dirigent Oskar Danon. Na predvečer je v 22 slovenskih krajih imelo koncerte 180 zborov z več kot pet tisoč pevci.

XIV. tabor pevskih zborov – 1983

Kjer se poje, je veliko ljudi

Tega leta je bilo v Šentvidu nekoliko manj zborov, namreč 236, vendar več pevcev – okoli osem tisoč, pri čemer je treba povedati tudi to, da je organizator zavoljo (pre) poznih prijav moral odkloniti nič manj kot 52 zborov! Iz enakega vzroka je na predvečer ostalo brez nastopa 15 zborov, zato jih je pelo »samo« 57 v štirinajstih slovenskih

krajih. Na sklepni prireditvi je imel osrednjo besedo predsednik republiških sindikatov Marjan Orožen, ki je med drugim izjavil, da je moč slovenske pesmi neizmerno velika in čudovita. Je pa bilo to leto bolj stresno od drugih tudi zato, ker je sredi priprav preminil dolgoletni predsednik Peter Šošarič, nadomestilo ga je štiričlansko predsedstvo (Marjan Kotar, Jože Krištof, Janez Lesjak in Slavko Videnič) in čeprav je bencinska kriza ogrožala tako udeležbo pevcev kot obiskovalcev, se to ni zgodilo – nasprotno, tako pevcev kot poslušalcev je bilo več kot kdajkoli prej!

... in na koncu povorke

XV. tabor pevskih zborov – 1984

Ne za bienalno prireditev

Dejstvo, da je prireditev blizu ljudskim množicam, se je ponovno potrdilo na petnajstem taboru, na katerem se je zbralo 268 zborov z okoli 8500 pevci, ki so soglasno podprli stališče upravnega odbora Tabora pri uporu proti čedalje pogostejšim pobudam, da bi tabor organizirali vsako drugo leto. S tem odločnim ne so se tovrstne razprave potem za vedno končale in s takšnim stališčem se je strinjal tudi Vinko Hafner, ki je bil kot predsednik skupščine SRS pokrovitelj tabora: »Zelo bi grešili, če bi se zaradi trenutnih razmer odrekli takšni množični prireditvi narodne in delavske kulture.« Tabor je tega leta dobil svojo himno z naslovom Pojo naj ljudje. Besedilo je napisal J. Kranjc, uglasbil pa Viktor Mihelčič, ki jo je na prireditvi tudi dirigiral. Zavoljo težkih časov koncertov po slovenskih krajih ni bilo – in tudi kasneje nikoli več.

XVI. tabor pevskih zborov – 1985

Ob petju je tudi čakanje lažje

Šestnajsti tabor je postregel z marsičem prijetnim. Viktor Mihelčič je uglasbil pesem Svoboda, ki jo je napisal Manko Golar, Radovan Gobec je pripravil venček revolucionarnih pesmi s skupnim naslovom Od puntov do Tita, ki je bil tudi osrednja točka tega shoda slovenskih pevcev. Piko na i pa je dodal predsednik zvezne konference SZDL in pokrovitelj Marjan Rožič, ko je dejal: »Pesem ne prinaša materialnih dobrin, dosega pa lahko več kot to – hrabri in združuje, odvrača in ublažuje vsakodnevne težave in skrbi ter navdaja!« Te besede je slišalo skoraj sedem tisoč pevcev, zbranih v 240 zborih. Tega leta se je prvič (in tudi zadnjič, saj se ni nikoli več ponovilo), da so pevci prišli prezigodaj na tribune (zaradi neposrednega TV prenosa je začetek natančno določen) in ker niso imeli kaj početi, so sami, brez dirigenta, začeli prepevati. Moški in ženski glasovi so si odpevali Al' me boš kaj rada imela, dogodek pa omenjamo zavoljo njegovih dolgoročnih posledic; Stane Peček je namreč takrat dobil idejo za pletenje svojih venčkov narodnih pesmi, ki so postali stalnica šentviških srečanj.

XVII: tabor pevskih zborov 1986

Prinesite petju celu srce!

V hudih časih težav ne manjka – nasprotno, še kopičijo se! Priprave na sedemnajsti tabor so se začele s protestom zborovodij in javnim nesoglasjem med Taborom in Kulturno skupnostjo Slovenije, ker KSS šentviškega tabora ni uvrstila med prireditve, ki naj bi dobile denarno podporo te institucije. Na srečo so se stvari kmalu, predvsem pa še pravočasno uredile in se kasneje tudi niso več ponovile. Na taboru se je tega leta zbralo 271 zborov z okoli osem tisoč pevci. Prvič je pri sestavljanju programa sodelovala tudi ZKOS in to sodelovanje, seveda z manjšimi spremembami, traja še danes. Tabor je začel Ladko Korošec z besedami Primoža Trubarja: »Lubi Slovenci, lubi bratje, prinesite petju celu srce! Le pojte, vsi ljudje! Vselej se veselite!« V tem duhu je

izzvenel tudi govor predsednika skupščine SRS Mirana Potrča.

XVIII. tabor pevskih zborov – 1987

Tabor nekaj brani in svojega ne da

V slovenski kulturi hočemo mesto, ki nam spričo množičnosti pripada! To je na osemnajstem taboru javno poudarilo 272 zborov s približno osem tisoč nastopajočimi. Pevce je bolj kot pomanjkanje denarja motilo, da se morajo kot najbolj množična kulturna dejavnost na Slovenskem boriti s težavami, ki so jih druge naše kulturne dejavnosti že zdavnaj presegle. Pri tem jih je podprl tudi pokrovitelj, predsednik republiške konference AZDL Jože Smole, ki je med drugim poudaril, »da se šentviški Tabor pevskih zborov obnaša kot pravi tabor, ki se zaveda, da nekaj brani, da svojega ne da.« Zborovodje so tistega leta opozorili še na en pereč problem; zborovsko petje zahteva v šolah drugačno mesto, poskrbeti pa je treba tudi za ustrezno izobraževanje zborovodij. Zahteve so bile, sprememb pa ne kaj dosti...

XIX. tabor pevskih zborov - 1988

Ideja, močnejša od časa in razmer

Devetnajsti tabor je krasil napis: kdor hoče živeti in srečo imeti, naj dela veselo in poje naj vmes. Vodstvo je tega leta prevzel Franc Gruden, strokovno vodstvo umetniškega sveta pa Stane Peček, ki to delo opravlja še danes! Pokrovitelj je bil predsednik CK ZKS Milan Kučan, ki je 297 zborov z več kot osem tisoč pevci takole nagovoril: »...Ideja, ki je močnejša od časa in neprijaznih razmer, v katerih živimo, je zmožna tukaj v osrčju Dolenjske intonirati v mogočno pesem vpeto napredno slovensko misel.«

XX. tabor pevskih zborov – 1989

Ob jubileju v pevčev žep

Ko so pevci v Šentvidu praznovali petnajstletnico taborov, so v spominskem krožniku še dobili tudi nekaj za pod zob, pozneje ne več. Ob dvajsetletnici je bilo bistveno drugače – dobili so prazen krožnik s tem, da so ga polovico plačali iz svojega žepa! Povedati

pevcem, da morajo za spominski krožnik tudi sami nekaj primakniti, je bilo zanesljivo najbolj zoprno dejanje, ki ga je moral organizator opraviti v vseh letih obstoja! Inflacija je žrla vse, toda kljub temu je v Šentvid prišlo 305 zborov z več kot devet tisoč pevci! Impozantne številke, ki jih presega le podobno srečanje v estonskem Tallinu, kjer se je v njihovi znameniti školjki v najboljših časih zbralo tudi do 30.000 pevcev. »Razmere so takšne, da se moramo z vso kritičnostjo ozreti predvsem vase in vedeti, kaj hočemo, kaj zmoremo in kaj končno lahko tudi storimo!« je poudaril slavnostni govornik, član predsedstva SRS Ciril Zlobec. Prvi človek Tabora je postal Marjan Kotar, ZKOS pa je za uspešno delo podelila upravnemu odboru Tabora svoje najvišje priznanje – odličje svobode z zlatim listom.

XXI. tabor pevskih zborov - 1990

Silovite spremembe

Tabori so preživel, že kar nekaj trdih preizkušenj in kar nekaj jih je bilo, ki so bili prepričani, da kaj hujšega kot je že bilo, pač ne more biti. Pa so se krepko zmotili! Nič čudnega, kdo si je pa sploh upal pomisliti na tako silovite in tudi hitre spremembe – na padec starega sistema in rojstvo novega!

Strokovni del priprav je potekal tako kot prejšnja leta vključno s seminarji za zborovodje. Večje težave so imeli zbori. Denarna suša v podjetjih, družbenopolitičnih organizacijah in sploh povsod je opravljala svoje – kamor se je človek obrnil, je bilo kaj narobe. Vse je kazalo, da bo udeležba precej slabša kot prejšnja leta, izkazalo pa se je čisto nekaj drugega; na tabor je prišlo 236 zborov z okoli 6500 pevci! Šentviški tabor je tako sebi in drugim ponovno dokazal, da pevce, ko pojejo, strankarske zdrahe ne zanimajo in da so v bistvu največje apolitično zborovanje v državi. Še posebej se je tega leta izkazalo Gradbeno podjetje Grosuplje, ki je taborom pomagalo že od samega začetka, največji del bremena pa je nase prevzelo takrat, ko je bilo to najbolj potrebno! Pevce je nagovoril predsednik vlade Lojze Peterle, ki je med drugim dejal: »Šentviške tabore dobro poznam, saj sem nekatere doživel v živo. Moj

nagovor velja pevcem, kajti prepričan sem, da petje združuje ljudi.«

XXII. tabor pevskih zborov - 1991

Zadrega z zastavo

Organizator tega tabora sprva sploh ni vedel, ali naj se organizacije loti ali ne in še sredi marca se je odločil, da tabor bo! Ker je bilo za učenje novih pesmi bolj malo časa, se je programska komisija odločila za pesmi, ki jih je večina zborov že poznala. Rok za prijave je bil kratek, prijavilo se je 200 zborov, dejansko pa jih je potem prišlo 50 več in na tribunah se je 23. junija, torej le nekaj dne pred napadom JLA na Slovenijo, zbralo več kot 5000 pevcev, ki jih je v Šentvid med drugim pritegnilo tudi geslo »Za neodvisno Slovenijo!« Pevci so peli za Slovenijo v času, ko so vse republiške institucije na njihov tabor preprosto pozabile! No, čisto ravno ne, saj je v Šentvid prišel član predsedstva RS Dušan Plut in s seboj prinesel sporočilo, da naj bo prva pesem o slovenski trdoživosti, druga o mostovih povezovanja in odprtosti in tretja o miru in nenasilju. Kakšna ironija, že čez tri dni je bilo Plutovo sporočilo obrnjeno na glavo! In ne pozabimo na zadrego z zastavo! Ob petju Zdravljice naj bi namreč na jambor dvignil novo slovensko zastavo, ki pa uradno še ni bila »požegnana«, zato je niso smeli in namesto nje je potem visela taborska.

XXIII. tabor pevskih zborov - 1992

Ti so vzeli Cankarja zares

Priprave na 23. tabor so se začele z izvolitvijo novega predsednika UO. To je postal Jernej Lampret in doslej ga ni še nihče zamenjal. Čeprav je bilo z denarjem hudo tesno, so se rojevale sicer zanimive, toda tako za tiste kot tudi zdajšnje čase docela utopične ideje. Po 25. taboru slovenskih pevskih zborov naj bi namreč v Šentvidu začeli organizirati »Tabor združenih pevskih zborov Evrope«! Na tak tabor naj bi povabili deset do dvajset zborov iz različnih evropskih držav, posebna komisija naj bi pripravila program in zbori naj bi imeli leto dni časa, da ga naštudirajo. Pomembno pri tem je, da bi se vsi zbori morali naučiti pesmi v izvirniku, v jeziku tiste

PRESEDNIK
REPUBLIKE SLOVENIJE

ODLIKUJE

Dabor Slovenskih preških zborov
Plentoid priščični

S SREBRNIM ČASTNIM ZNAKOM SVOBODE
REPUBLIKE SLOVENIJE

Za četrstoletno širjenje preške kulture in
gubiteljske kulturnoumetniške dejavnosti
v celotnem slovenskem kulturnem prostoru

URAZST 17-1-9/94
VIJUBLJANO, 10. 6. 1994

Antan Lučan
PRESEDNIK

države torej, od koder je pesem prišla. Stroške za zборе naj bi nosila vsaka države zase, stroške v Šentvidu pa organizator, Tabor torej. Zanimiva misel, ni kaj. Približno pet tisoč pevcev iz okroglo 200 zborov je nagovoril Matjaž Kmecl, ki je pevcem reklo tudi tole: »Ko sem bil pred leti prvič na šentviškem taboru in na cesti videl neskončen sprevod veselih ljudi, sem pomislil: ti so vzeli Cankarja zares! V Kurentu namreč o Slovencih piše, da bo pesem njih jezik in njih pesem bo vriskanje.«

XXIV. tabor pevskih zborov – 1993

Nekaj za dušo in srce

To leto je bilo v Sloveniji leto turizma,, šentviški tabor pa v bistvu osrednja »turistična« prireditvev. Kakšno naključje – ali morda ironija? Slovenski pevci so bili prvi, ki so res spontano in množično proslavili našo samostojnost, v letu turizma nehote postajajo to, kar so jim v nekdanji Jugoslaviji očitali – romarji, ki rešujejo čast slovenskih množičnih zborovanj brez (pre)velikih strankarskih barv in hkrati tudi edini, za katere se v državnem žaklju bolj malo ali celo nič ne najde! Minister za kulturo Sergij Pelhan je nagovoril 211 zborov z domala pet tisoč pevci: Šentvid se vsako leto vsaj za en dan spremeni v slovensko pevsko prestolnico. Človek potrebuje nekaj tudi za duše in srce, je dejal.

XXV. tabor pevskih zborov – 1994

Še ena skrb več

Največja novost 25 tabora je bila tematsko izbrane in med seboj povezane pesmi, zapete pod vodstvom poklicnega dirigenta. Scenarij je napisal Stane Peček, v njem je zbral najzanimivejše pesmi o vinu (ki jih pri nas res ne manjka), naslovil pa ga je Dokaj dni naj živi vsak, kar nas dobrih je ljudi. Zborom, to pot se jih je zbralo 214 s skupaj več kot 5500 pevci (značilnost zborov v zadnjih letih je, da se številčno zmanjšujejo), je prvič dirigiral Igor Švara in v tej vlogi je taborom zvest še danes. Do tega tabora je bilo namreč v navadi, da je zaključno prireditev dirigiralo več dirigentov, izbranih med voditelji

zborov, sodelujočih na taboru. Pevce je nagovoril predsednik države Milan Kučan – tokrat že drugič, prvič jih je na devetnajstem, tretjič pa potem na tridesetem. Ob tej priliki je predsednik odlikoval Tabor s srebrnim častnim znakom svobode Republike Slovenije. To je prvo, in doslej tudi edino, državno odlikovanje Taboru kot instituciji. Kazalo pa bi omeniti še nekaj; glede financiranja so na Tabor vsi bolj ali manj pozabili, vse je padlo na grbo grosupeljske občine in ker je že kazalo, da bo občina razpadla na več manjših, so se nekateri že spraševali, kaj bo potem s tabori? Na srečo se je kmalu pokazalo, da nič posebnega. Zato ne, ker se pri nas še zmeraj najdejo podjetja in zasebniki, ki se jim za takšno kulturo, kot jo goji Šentvid, ne zdi škoda denarja.

XXVI. tabor pevskih zborov – 1995

Solzavost v pesmih

Šestindvajseti tabor je bil organiziran v novi občini Ivančna gorica, ki je tedaj imela manj kot 13.000 prebivalcev, kar pomeni, da se je v času tabora, ko je v Šentvid prišlo 210 zborov z več kot pet tisoč pevci in, postavimo, še približno toliko obiskovalcev, število prebivalstva skoraj podvojilo! Pevce je nagovoril varuh človekovih pravic Ivan Bizjak, ki je ugotovil, da je sodelovanje v zboru za marsikoga edino glasbeno udejstvovanje. Tokrat so prepevali o vojaščini in vojskovanju in izkazalo se je, da imajo naše vojaške pesmi v sebi veliko solzavosti. In še en podrobnost, ki še ni in najbrž tudi nikoli ne bo razjasnjena: leta 1995 je delovalo okoli 850 odraslih zborov, od tega 130 ženskih, ki so bili skoraj vsi ustanovljeni po letu 1980! Je oziroma ima Šentvid kaj prste vmes?

XXVII. tabor pevskih zborov – 1996

Vemo, zakaj smo tukaj

Medtem ko smo na 25. taboru popivali, se na 26. vojskovali, smo na 27. vasovali. Vasovalcev je bilo več kot šest tisoč, združenih v 244 zborih. Med njimi pa ni bilo več človeka, ki je bil najbolj »kriv«, da se v Šentvidu že domala tri desetletja tako množično prepeva – Toneta Kozlevčarja namreč. Takih pe-

smi, takih pevcev in navdušencev za ljudsko pesem, ej, takih nima celi svet, je pevcem vzkliknil dr. Boris Kuhar, ki je Šentvid to pot obiskal v vlogi osrednjega govornika. Po naravnem zakonu, je nadaljeval, preživi samo tisto, kar je vredno. Preživelo je veliko slovenskih pesmi in v zgodovino se vpisuje tudi shod, ki prepevanje teh pesmi neguje in pospešuje. Predsednik Tabora pa si ne mogel kaj, da ne bi pevcem potožil, da morajo zato, ker načrtovalci kulture na ljubiteljsko pozabljajo, velik del bremena nositi sami. Pevci pa so mu odgovorili; vemo, zakaj smo tukaj, zato se bomo zbirali tudi v prihodnje!

Tabor se vpisuje v zgodovino (27. tabor...)

XXVIII. tabor pevskih zborov - 1997

Oltar slovenske prireditve

Več kot šest tisoč pevcev, zbranih v 248 zborih, je spontano zaploskalo podelitvi zlatega grba občine Ivančna gorica slovenskim pevcem z utemeljitvijo, da so ime Šentvida s svojim petjem ponesli daleč prek meja. »Pred 28 leti sem imel srečo, da sem kot pevec Slovenskega okteta prispeval majhen delež k začetku tega veličastnega in danes nepogrešljivega praznika, ki je vzvalovil srca Slovencev doma in povsod tam, kje bije slovensko srce,« je pevce nagovoril Jože Kores. Pravšnji nagovor pevcem, ki so to pot prepevali pod geslom Kdo veselo živi. Odgovor je bil kosci, mlinarji, krojači, furmani, krošnjarji, šuštarji..., tako namreč pojejo slovenske ljudske pesmi.

Sodi so bili polni

XXIX. tabor pevskih zborov - 1998

Vsi prihajajo, spet in spet

Vojko Stopar, direktor Sklada RS za ljubiteljske dejavnosti je v svojstvu slavnostnega govornika nagovoril 241 zborov s približno 6500 pevci z besedami: »Šentviški praznik slovenske pesmi je že zdavnaj postal nepogrešljiv del našega kulturnega življenja in nobeno kulturno udejstvovanje nima tako širokega kroga prijateljev. Pesem je domovina nas vseh, vsakdo od nas je njen del, kadar zapojemo.« Pevci so se tokrat lotili letnih časov, začeli so z zimo in končali s poletjem. Na tem taboru se je pokazalo, da pri nas marsikje poje vsa družina, o čemer je na 21. taboru govoril Lojze Peterle, vsa vas, o čemer govori Igor Švara, vsa pokrajina in, kot je v govoru poudaril Vojko Stopar, na koncu tabor v Šentvidu, kamor vsi pridejo. Spet in spet, ugotavlja predsednik Tabora Jernej Lampret. To je redkost in posebna sreča!

XXX. tabor pevskih zborov - 1999

Biser, ki gre iz roda v rod

Jubilejni tabor. V znamenju Teh naših trideset let. »Za to priložnost smo malce paberkovali in naredili nekaj, kar je pevcem blizu, zbrali smo pesmi, ki jih pevci dobro poznajo in jih imajo radi,« je vsebino 30. tabora obrazložil scenarist Stane Peček. Slavnostni govornik, predsednik države Milan Kučan pa je med drugim dejal: »Slovenska ljudska pesem je bila v svetu znana in sprejeta prej kot kaj drugega iz naše bogate kulturne zgo-

dovine. Ob vaši trideseti obletnici z najboljšimi željami še posebej čestitam vsem, ki s svojim požrtvovalnim delom iz roda v rod prenašajo ta biser slovenske kulture.« Besedam je prisluhnilo približno 6500 pevcev, zbranih v 238 zborih. Ta biser, o katerem je govoril Milan Kučan, prenaša iz roda v rod na desettisoče pevcev in pevk, na stotine zborovodij in ne nazadnje, prenašati ga pomagajo tudi številni šentviški organizatorji.

Ljudje, ki prenašajo biser iz roda v rod

XXXI. tabor pevskih zborov – 2000

Hodil po zemlji sem naši

Nismo kaj dosti modrovali, vzeli smo svinčnik in po nekem muzikantsko uporabnem občutku našo pojočo deželico razdelili na četrtinke: Dolenjsko in Belo krajino; Notranjsko, Primorsko, Benečijo in Rezijo; Štajersko, Prekmurje in Porabje ter Gorenjsko, Koroško in Osrednjo Slovenijo. Tako smo dobili programsko osnovo za štiri oziroma nadaljnjih pet let, saj smo petemu letu namenili izbor iz štiriletnega obdobja, torej dodamo še Slovenijo. Tako je sklep programske komisije razložil nje predsednik Stane Peček in pevci so začeli s ciklusom Hodil po zemlji sem naši. »K sodelovanju smo povabili tudi zborovodje, pevke in pevce, naj nam povedo za kakšno pesmico, ki se pretirano sramežljivo drži domačega okolja, si pa zasluzi, da jo spoznajo tudi drugod,« je odločitev komisije pojasnil njen predsednik Stane Peček. Začeli so na Dolenjskem in Beli krajini, domala pet tisoč pevce v 212 zborih pa je nagovoril Tone Pavček, ki je dejal: »Imeti glas pomeni biti. Če ga nimaš, nimaš svoje osebnosti, si nihče. Kako je z našim gla-

som? Se sliši? Bo slišan? Uslišan ali utišan? Bo v novi Indiji Koromandiji, Evropski uniji torej, samo zaslišan in zasliševan?« In koliko časa bo še slišan glas iz Šentvida? Dokler bodo med nami razumevajoči sponzorji in veselje za pesem v amaterskih zborih, odgovarja predsednik Tabora Jernej Lampret. Dodajmo, da je kakih 90 odstotkov za tabor izbranih pesmi primernih tudi za program vsakega zbora posebej. Poslanstvo tabora bi bilo bližje idealu, pravi dirigent taborov Igor Švara, če bi pesmi za tabore izbirali že jeseni, da bi jih zbori vključevali v svoj letni program in tako dvigovali tudi kvaliteto raven zaključne prireditve.

XXXII. tabor pevskih zborov – 2001

Kaj pomeni slovenska pesem

Pevci, v 183 zborih jih je bilo okoli 4500, so se tega leta sprehajali po Notranjski, Primorski, Benečiji in Reziji. »Če je res, kot nedvomno je, da ves slovenski narod ljubi petje, je tudi res, da pesem le malokomu lahko pomeni toliko, kot je pomenila primorskemu človeku v temačnih letih fašističnega zatiranja. Ko je bila opljuvana in zasramovana, od povsod izgnana in prepovedana, je postala dediščina, ki jo je bilo treba ohraniti zanamcem, utelešenje lepote materinega jezika in naš ponos,« je vzneseno začel svoj nagovor pevcem Miroslav Košuta, tržaški Slovenec in kulturni delavec. In nadaljeval: »V divjem ritmu sodobnega življenja ohranjanje zborovsko petje svojo čudežno moč in ostaja temeljna dejavnost naših kulturnih društev.« Dvaindvajseti tabor je bil deseti v samostojni Sloveniji in ugotoviti je treba, da je vsa ta leta obdržal svojo osnovno usmeritev; graditi program za kulturno občestvo in pri tem ostati politično nevtralen. Na tem taboru je prepevalo 183 zborov, ki so premogli kakih 4300 pevcev

XXXIII. tabor pevskih zborov – 2002

Glasba nagovarja ljudi

Štajerska, Prekmurje in Porabje, to je bila trasa 33. tabora, na katerem zbralo 188 zborov z domala 4000 pevci. Nagovoril jih

je znani štajerski vsestranski kulturni delavec dr. Bruno Hartman, ki je prepričan, da je glasba, petje nekaj, kar nagovarja ljudi po vsem svetu in jih bogati. Toda pesem, je posebej poudaril, ki se vzdigne iz domačega jezika, domače melodije, iz občutkov svojega rodu, nas nagovori še s posebno močjo, saj dregne v naše bistvo, v najskrivnejšo notranjost. Ugotovil je tudi, da pri nas posvečamo pevski kulturi in vzgoji dosti pozornosti, toda obe sta odvisni od mnogih dejavnikov, ki iz dneva v dan spreminjajo naše življenje. Med osnovnošolci je petje dobro zastavljeno, manj uspešno je v srednjih šolah. »Če bomo hoteli,« je poudaril, »v prihodnosti utrditi mesto Slovencev v svetu, ki mu preti globalizacija, bomo morali poskrbeti, da bodo tudi mladi peli s takim žarom, kot pojemo mi.« Naj pri tem omenimo misel Francija Pivca, predsednika ZKD Slovenije; Slovenska pesem ni vpitje, da bi preglasili drug drugega, ampak je občuteno poslušanje in iskanje harmonije z drugimi.

Pozvačin je prišel vabit

XXXIV. tabor pevskih zborov – 2003

Tabor obišče Koroško

Koroški Slovenci so bili v Šentvid povabljeni že leta 1971, na drugi tabor torej, dvaintrideset let pozneje pa je tabor prišel k njim! Pevci, okoli 3500, združenih v 151 zborih, jih je bilo, so namreč prepevali o Koroški in predsednik Krščanske kulturne zveze v Celovcu dr. Janko Zerzer je tedaj to dejstvo takole komentiral: »K sodelovanju ste nas povabili že na začetku, letos ste se ustavili na Koroškem in organizatorju naj bo zato

izrečena zahvala, saj v zamejstvu v zadnjem desetletju ob številnih priložnostih občutimo z rahlo grenkobo nekakšno brezbržnost do Slovencev za državnimi mejami. Skupno petje naj bo dokaz, da se motimo, in spodbuda za boljše sodelovanje na vseh področjih!« Veliko mednarodno moralno priznanje organizatorju tabora, saj te besede potrjujejo pravilno usmeritev in pomembnost njegovega početja. Nekakšno brezbržnost odgovornih pa doma občuti tudi Stane Peček, ki po tridesetih letih aktivnega sodelovanja na taborih ugotavlja: »Vsaka generacija Slovencev, ki iz osnovnošolske učilnice ne odnese vsaj za molek ljudskih pesmi, pripomore k izgubi narodne identitete in prav grozljivo je, da tisti, ki bi morali to preprečevati, tega niti opazijo ne!« Kakšna črnogledost vedno optimističnega Pečka!

XXXV. tabor pevskih zborov – 2004

Obramba pred asimilacijo

Občutek, da nekatere stvari postajajo z leti vse bolj žlahtne, je prijeten in mednje vsekakor sodi tudi tabor zborovskega petja v Šentvidu, ki že 35 let na Dolenjskem družiti tiste, ki slovensko pesem ustvarjajo, poustvarjajo in jo imajo preprosto radi. Tako je začel slavnostno čestitko direktor JSKD Igor Teršar potem, ko je iz grla domala 3500 pevcev, združenih v 151 zborih, izzvenela najprej slovenska, potem pa še evropska himna. Da, v Šentvidu prepevajo generacije, ki so v teh letih s pesmijo prepotovale večino Slovenije, tokrat pa so se ustavile na Gorenjski. V zborovstvu, je nadaljeval, se še posebej kažeta dve temeljni značilnosti društvene kulture. Prva je kulturno družbena, ki je pomembna zlasti iz vidika socialnega povezovanja – druženje in pristne vezi v pevskih skupinah je živo nasprotje odtujevanja, ki smo mu priča v tržno naravnani družbi, druga dimenzija pa je kreativno umetniška, kjer je prostor tudi za mlade avtorje in nekonvencionalne pristope. Dodajamo, v Šentvidu so se tega leta že petintrideseti zbrali ljudje različnega prepričanja, navad, starosti in spola, izobrazbe in poklicev in še kaj, in to vsakič pod enim praporom – praporom slovenske pesmi! Zato, ker jo imajo radi in

zato, ker jih ima tudi ona rada.

Pevcev tudi dež kaj dosti ne moti

XXXVI. tabor pevskih zborov – 2005

Mašo naj odpojejo tisti, ki to znajo

Po vsakem jubileju se človek zazre vase in hočeš nočeš ugotavlja, kaj bi moral narediti drugače, da bi bil jubilej še lepši. Po končanem 35. taboru se je to zgodilo tudi šentviškim organizatorjem. Kdo ve, kdaj so tako organizatorji kot tudi zborovodje prvič – in kolikokrat potem še – ugotovili, da nekateri zbori pridejo na zaključno prireditev premalo pripravljeni. Ne držijo se priporočila, ki ga je Stane Habe v funkciji predsednika strokovnega sveta Tabora javno obelodanil že na 18. taboru: v Šentvid pridimo z zavestjo, da smo delček mozaika in pripravljeni tako, da lahko nastopimo tudi samostojno! Stane Peček, zdajšnji predsednik programske komisije, pa je šel še malce dlje: krasno, da pridejo tudi premalo pripravljeni zbori, toda ostanejo naj na prostoru za vernike, svečano mašo pa naj odpojejo tisti, ki so se nanjo vestno pripravili. Slogan 36. tabora je bil Hodil po zemlji sem naši (po vsej Sloveniji), slavnostni govornik pa minister za kulturo Vasko Simoniti, ki je 152 zborom z nekaj manj kot 3500 pevci dejal: zahvaljujemo se vam, saj se zavedamo, da se lahko ravno zaradi vaše zavzetosti in množičnosti upravičeno ponasamo z laskavim nazivom najbolj pevske dežele sveta. Ostanite ljubitelji ubranega petja! Naj naša dežela zazveni v harmoniji!

Smo najbolj pevska dežela sveta?

XXXVII. tabor pevskih zborov – 2006

Vezilo za praznik

Na prejšnjem taboru se je zaključil cikel Hodil po zemlji sem naši, zato se je bilo treba domisliti nekaj drugega. In padla ter sprejeta je bila ideja; naj bo to Vezilo, namenjeno ustvarjalcem najlepše slovenske vezenine, slovenske pesmi imenovane. Na 37. taboru so se pevci poklonili vsem tistim, ki imajo na koncu svoje rojstne letnice 1 ali 6. Tega leta se je nabralo nič manj kot 35 imen slovenskih glasbenih ustvarjalcev, ki imajo enico in 24 s šestico na koncu rojstne letnice. Slovenska pesem lepo zveni, je pevcem dejal slavnostni govornik, predsednik slovenske vlade Janez Janša, njegovim besedam pa je prisluhnilo nekaj manj kot tri tisoč pevcev, združenih v 144 zborih. Ko jo poslušamo ali zapojemo, je nadaljeval, v naših srcih zaigra ljubezen do vsega, kar je slovensko, kar nas določa tudi kot narod in državo. To je naša dediščina, na njej smo se oblikovali in gradili, z njo živimo danes in povezovala nas bo tudi v prihodnosti.

XXXVIII. tabor pevskih zborov – 2007

Slovenska duša poje

Naj bo vesela ali žalostna, srečna ali nesrečna – slovenska duša poje! Tako je rekel na 38. taboru predsednik Državnega zbora RS in slavnostni govornik France Cukjati. Slovenska duša je na šentviških taborih zmeraj vesela, na tem pa še posebej. Predsednik vlade Janez Janša je namreč podprl idejo

Javnega sklada SR za kulturne dejavnosti, ki se je prvič pojavila na predhodnem taboru; 39. tabor naj nosi pečat našega predsedovanja Evropski uniji! »Podpiram idejo, da bi na tabor povabili tudi zборе iz ostalih držav EU, ker sem prepričan, da bo tako še dodatno poudarjen namen vaše prireditve, to pa je povezovanje vseh, ki prepevajo z zanosom v srcu in tako prispevajo k bogatitvi kulturne dediščine Slovenije in Evrope. Šentvid pri Stični lahko postane prestolnica evropskega zborovskega petja in prijateljstva!« je poudaril predsednik slovenske vlade. Po tem sklepu vlade so se začele intenzivne priprave, v katere so bili vključeni dobesečno vsi – tudi zbori, ki sta jih tako JSKD kot šentviški Tabor zaprosila, naj obvestijo svoje prijatelje v tujini, kaj se bo naslednje leto v Šentvidu dogajalo. Sicer pa je na tem taboru v čast 61 slovenskih skladateljev, katerih letnica rojstva se konča z 2 ali 7, prepevalo 139 zborov z okoli 2600 pevci.

Poleg pevcev so stalni udeleženci povorke tudi vprege

XXIX. tabor pevskih zborov – 2008

Devetintrideseti tabor je bil res nekaj posebnega! Zbral je pevce iz 16 držav in med drugim dokazal, da je včasih tudi nemogoče mogoče! Ideja, prvič obelodanjena na 23. taboru leta 1992, da bi v Šentvidu peli tudi zbori iz Evrope, se je tedaj zdela čista utopija, leta 2008 pa se je več kot zgolj urešničila; pevci iz različnih evropskih držav so med drugim peli tudi v – slovenščini! To se je lahko zgodilo zagradel, ker je bil tabor vključen v uradni kulturni program,

ki je spremljal naše predsedovanje Evropski uniji. Na povabilo JSKD in Tabora se je odzvalo 14 zborov s približno tristo pevci iz prav toliko evropskih držav (petnajsti je bil izseljenski zbor iz Argentine), ki so imeli na predvečer zaključne prireditve v Šentvidu samostojne koncerte po različnih krajih Slovenije. V Šentvidu je tako na 39. taboru pelo 147 zborov z nekaj manj kot 3000 pevci iz Slovenije, devet zamejskih z okoli 150 pevci in 15 tujih iz štirinajstih (s Portugalske sta bila dva) evropskih držav s skupaj nekaj več kot tristo grli. Na zaključni prireditvi je imel osrednjo besedo predsednik slovenske vlade in predsedujoči EU Janez Janša, ki je med drugim dejal, da je tabor pevskih zborov praznik, ki skozi desetletja ohranja živo ljubezen do pesmi in petja. »Pesem je naša dediščina,« je poudaril, »ob njej smo se oblikovali, z njo živimo in povezovala nas bo tudi v bodočnosti.«

Da, šentviški tabor predstavlja množičnost slovenskih zborov, oder pa ima odprt tudi za zборе iz tujine, ki pojejo slovensko pesem.

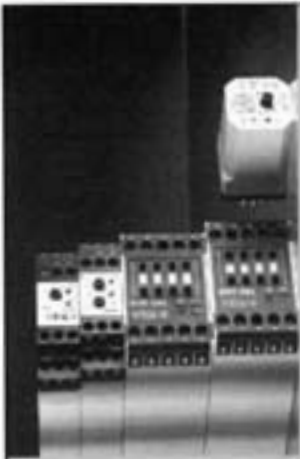
V Šentvid so prišli pevci iz petnajstih držav

Kroniko pripravil
Ilija Bregar

javni sklad RS za kulturne dejavnosti

www.jskd.si

Iskra
Iskra TELA d.d.
 Podjetje za proizvodnjo anten,
 baterij in industrijske elektronike
 Sentvid pri Slčeni 108
 1296 Sentvid pri Slčeni

- PROIZVODNI PROGRAMI:**
- Antene
 - Baterije
 - Časovni releji
 - Električni EMC FILTRI
 - Mehanska obdelava
 - Merilni sistemi za obdelovalne stroje
 - Transformatorji in jedra

***Cestno podjetje
Gradnje, d.o.o.***

1112 Ljubljana, Stolpniška 10
Slovenija

***cestno podjetje
ljubljana***

IMP ARMATURE d.o.o.
IVANČNA GORICA, SLOVENIJA

***Proizvodnja industrijskih armatur /
Manufacturer of industrial valves***

- Zaporne lopute	- Butterfly valves
- Nepovratne lopute	- Check valves
- Lovilniki nesnage	- Strainers
- Zasuni	- Gate valves
- Navrtni zasuni	- Tapping bridge
- Hidranti	- Hydrants

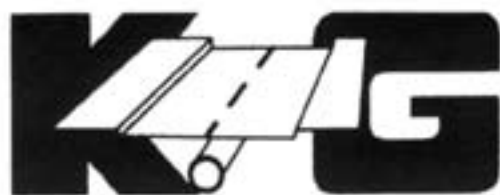

Elektro Ljubljana

TRAIG

TRANSPORTNO PODJETJE d.d.
CESTA 2. GRUPE ODREDOV 15, 1295 IVANČNA GORICA

KOMUNALNE GRADNJE d.o.o.

1290 GROSUPLJE, Cesta na Krko 7
tel.: 01/786 44 00, 786 15 56 • fax: 01/786 22 55

Vir pri Stični 92, 1295 Ivančna gorica
tel.: 01/787 87 07, mobitel: 041/613 184

LIVAR d.o.o.

Ljubljanska cesta 43, Ivančna Gorica

Izdelujemo:

- *strojne ulitke iz sive in modularne litine,*
- *livarske modele,*
- *kanalske pokrove in rešetke po standardu DIN in EN 124*

Nudimo storitve:

- *peskanje in žarjenje,*
- *laboratorijske, kemične in mehanske analize železnih kovin,*
- *dimenzijske meritve na tridimenzionalni merilni napravi,*
- *storitve mehanskega in elektro vzdrževanja*

IMOS *Inženiring*

IMOS INŽENIRING d.d.

LJUBLJANA

**INVESTIRAMO
GRADIMO
PROJEKTIRAMO
SVETUJEMO
PRODAJAMO**

1000 Ljubljana, Linhartova 13, tel.: (1) 300 53 60,
fax: (1) 231 91 84, E-mail: info@imos-ing.si

GRADBENO PODJETJE
GPI
tehnika
NOVO MESTO

Varčevanje in vse bančne storitve na Ljubezniv Oseben Način

HRANILNICA

LON

d.d., Kranj

KRANJ, GROSUPLJE, POSTOJNA, LJUBLJANA, CELJE, NOVO MESTO, VELENJE,
NOVA GORICA, MARIBOR, BREŽICE

www.lon.si

info@lon.si

mizarstvo

ALOJZ VENCELJ

61296 Šentvid pri Stični 66

tel.: 061/785-008

UGODNO NUDIMO

KUHINJSKO POHIŠTVO • PISARNIŠKO OPREMO

IZDELAVA:
značk, obeskov, medalj, plaket, itd

LAVRIH ALOJZ

1296 Šentvid pri Stični, Temenica 10

tel. 041/613 602, 01/787 42 89

**KOMUNALNO PODJETJE
GROSUPLJE**

Cesta na Krko 7
1290 GROSUPLJE

S T U D I O
MARKELJ
FOTO • VIDEO • OPTIKA

1295 Ivančna Gorica, Ljubljanska ul.16
tel.: 01-787-77-77, 787 85 73, fax:01/ 787 75 73

Živite boljše življenje

Poskrbite za svoje
okolje. Pojdite v
naravo. Jejite zdravo
hrano. Bodite
ekološko osveščeni.
Odnosite smeti za
sabo. Razvrščajte
odpadke. Bodite
strpni. Reciklirajte.
Smejte se.

Pijte boljšo vodo

dana

